



BERLINGSKE OG POLITIKENS DÆKNING AF COVID-19 I DET GLOBALE SYD

Projekt i Journalistik foråret 2021

Emma Alleshauge Dalskov
68302

Erik Meincke Thøgersen
68280

Melissa Maria Elsborg
66255

Oliver Wollenberg Christensen
65784

Vibeke Loft-Magnussen
68253

Gruppenummer S2127039547

Vejleder Eva Meyerhöffer

Anslag: 89.966

Abstract

This study examines how news values affect Danish media's reporting of COVID-19 in the Global South. A theoretical passage lays the foundation for an understanding of the media's societal role as described through gatekeeping theory and news values by Galtung & Ruge and Harcup & O'Neill in international news articles. Furthermore, a theory by Wu about the media's reporting of international news will be presented and used later on in the discussion.

This paper uses quantitative content analysis to code articles from Politiken and Berlingske about COVID-19 in countries within the Global South based on the most dominant news values in the articles. The quantitative content analysis enables us to analyse and discuss the different news values.

It is concluded that the majority of the countries in the Global South were not covered by Politiken and Berlingske. Articles in which the main angle related to a specific country in connection with COVID-19 were only coded for 27 countries. The analysis also shows that the amount of countries covered in Africa, Asia and Latin America was almost even, while Oceania was barely covered at all. The news value 'bad news' appeared most frequently but the news value 'relevance' was the most dominant one. The most frequently coded individual countries were China and Brazil.

Indholdsfortegnelse

Problemfelt	3
Metode og empiri	5
Kodning af nyhedsværdier	5
Undersøgelsens fremgangsmåde	6
Udvalg af geografiske områder	6
Søgning i Infomedia	8
Udvalg af tidsperioder	8
Udvalg af artikler	9
Valg af teori	10
Teori	12
Gatekeeping	12
Nyhedsværdier	13
Galtung og Ruge	13
Harcup og O'Neill	13
Wu og dækningen af udlandsnyheder i verdenspressen	14
Analysedel 1: Repræsentativitet i dækningen af lande	18
Generelle geografiske tendenser	18
Artiklernes fordeling	19
Delkonklusion	26
Analysedel 2: Nyhedsværdier i de kodede artikler	27
Samlede nyhedsværdier	27
Dominerende nyhedsværdier	29
Afrika	30
Asien	31
Kina	32
Asien uden Kina	33
Latinamerika	34
Brasilien	35
Oceanien	35
Analysedel 3: Nærmere betragtning af de kodede artikler	37
Afrika og nyhedsværdier	37
Relevance	37
Conflict og power elite	38
Asien uden Kina	40
Relevance	40
Magnitude og bad news	40
Kina	41
Relevance, power elite og conflict	41
Latinamerika	42

The power elite	42
Conflict og surprise	43
Diskussion	45
Konklusion	49
Litteraturliste	50
Bøger	50
Videnskabelige artikler	50
Avisartikler	50
Websider	52
Artikel 1	54
Artikel 2	56
Artikel 3	58
Artikel 4	60
Artikel 5	62

Problemfelt

Udlandssektionerne på nyhedsmedierne spiller en helt særlig rolle, da det er her, hvor befolkningens viden og engagement udvides ud over egne nationale grænser. I deres bestræbelse på, at læserne opnår alsidig, er det derfor ofte hovedformålet hos udlandsredaktionerne at servere så mangfoldig og bred viden om den aktuelle globale verden som muligt. Dog kan mediernes udlandssektioner ikke rumme samtlige nyheder fra udlandet, og journalisterne må derfor til- og fravælge, hvilke nyheder der fortjener en plads i avisernes spalter.

I marts 2020 resulterede COVID-19 pandemien i en global nedlukning, og borgere i en ellers globaliseret verden måtte blive i eget land, indtil pandemien havde lagt sig. Nu, halvvejs igennem 2021, er verden stadig lukket ned, og vi er derfor mere afhængige end nogensinde før af medierne til at formidle udlandsnyheder til os og fastholde vores globale engagement.

Samtidigt er COVID-19 et af de få problemer i verdenshistorien, som er presserende i næsten alle verdens lande på samme tid, og hvis konsekvenser ikke kan ignoreres. I pandemiens tidsalder må journalisterne på udlandsredaktionerne derfor være endnu mere omhyggelige i deres nyhedsprioritering end tidligere, og spørgsmålet er derfor, hvilke lande og hvilke nyheder, der prioriteres i forbindelse med flowet af COVID-19 nyheder fra udlandet.

I den sidste uge af maj 2021 lå Indien, Brasilien og USA i top tre over lande med flest nye COVID-19 dødsfald i den gældende uge. Indien med omkring 18.000, Brasilien med omkring 11.000 og USA med omkring 3.600 (Statista, 2021), efterfulgt af Colombia på en fjerdeplads med omkring 3.100 ugentlige dødsfald og Argentina på en femteplads med 3.000 (ibid.). På samme tid toppede Uruguay og Paraguay listen over flest COVID-19 dødstilfælde pr. indbygger i ugen (ibid.). Uruguay oplevede med sin befolkning på 3,5 millioner omkring 87 døde pr. millioner indbygger, mens Paraguay med 7 millioner oplevede 84,5 døde pr. millioner indbyggere. Begge tal var markant højere end resten af verden, hvor blandt andet USA med sin befolkning på omkring 328 millioner oplevede omkring 10 dødsfald pr. millioner indbyggere og Brasilien med sin befolkning på 211 millioner oplevede omkring 51 dødsfald pr. millioner indbyggere (Statista, 2021).

Derudover er der stærke spekulationer om, hvorvidt de reelle dødstal i de pågældende lande udover USA er langt højere end officielt udmeldt (Wu et. al., 2021).

På mange måder kan det derfor argumenteres, at Indien, Brasilien, Columbia, Argentina, Uruguay og Paraguay var verdens hårdest ramte lande af COVID-19 i den sidste uge i maj 2021. På trods af dette, var der ingen artikler i hhv. Politiken og Berlingske, som i den gældende uge nævnte nogle af landene, ud over Brasilien og Indien, som hver især blev italesat i en enkelt artikel (Bilag 4). Derimod var antallet af artikler omhandlende USA i den pågældende uge markant højere. 10 artikler handlede om COVID-19 i USA (Bilag 4). For en tydeligere sammenligning, var der ingen artikler om hverken Colombia, Argentina, Uruguay eller Paraguay, selv hvis søgningen blev udvidet med en måned.

Som tidligere nævnt er det under pandemien sværere end nogensinde før at komme i mediernes søgelys. Umiddelbart ville man tro, at de hårdest ramte lande i verden ville slippe gennem verdenspressens nåleøje, og at det således burde have været de ovennævnte lande, som fyldte i medierne i den sidste uge af maj 2021. Men det var ikke tilfældet.

Noget tyder derfor på, at det ikke udelukkende er et spørgsmål om, hvor hårdt et land er ramt af corona, når de danske journalister prioriterer COVID-19 nyheder fra udlandet. Målet med denne opgave er derfor at undersøge, hvilke nyhedsværdier og -kriterier, der vægtes højest, når det kommer til dækningen af COVID-19 i de danske mediers udlandssektioner. Disse overvejelser har ledt os til følgende problemstilling:

Hvad kendetegner dækningen af COVID-19-historier fra det Globale Syd hos
Politiken og Berlingske?

Metode og empiri

Eftersom vi ønskede indblik i, hvilke kriterier Politiken og Berlingske lægger vægt på i udvælgelsen af coronahistorier fra det Globale Syd, består vores empiri af nyhedsartikler, ledere og reportager fra disse to medier. For at danne et repræsentativt overblik over en stor mængde artikler, benyttede vi os af kvantitativ indholdsanalyse, som er en videnskabelig metode til kodning, kvantificering og systematisk analyse af tekster (Eskjær & Helles, 2015: 11-12).

Metodens kvantitative tilgang oversætter tekstens budskaber og kommunikationsindhold til koder med henblik på at foretage beregninger. En beregning kan eksempelvis være frekvensen, som beskriver, hvor ofte et givet kommunikationsindhold optræder i teksten (Eskjær & Helles, 2015: 10). I vores tilfælde beregnede vi frekvens i form af specifikke nyhedsværdier.

Valget af Berlingske og Politiken blev truffet ud fra to overvejelser. For det første er det to af de største og mest læste aviser i Danmark (Gallup, 2020), og for det andet repræsenterer de traditionelt hver deres side af den politiske midte. At bruge disse to gav os altså mulighed for et relativt stort antal data, men med mindre forskydning i én klar politisk-ideologisk retning. Avisernes online-udgaver blev ikke inddraget, da Politikens artikler er gemt bag en betalingsmur i søgeportalen Infomedia.

Kodning af nyhedsværdier

I vores analyse af udlandsstoffet fra Berlingske og Politiken ønskede vi at nå frem til, hvilke nyhedsværdier, der bliver lagt vægt på i udvælgelsen af historier om corona i lande i det Globale Syd. Ifølge Tony Harcup og Deidre O'Neill kan en analyse af nyhedsværdier i publicerede artikler fortælle noget om, hvilke slags historier, der er blevet udvalgt af medierne til at blive udgivet (Harcup & O'Neill, 2016: 6).

Når man arbejder med kvantitativ indholdsanalyse som metode, er det vigtigt, at man har en klar plan for sin kodning, altså hvordan man skal analysere (Eskjær & Helles, 2015: 42). Vi valgte at kode efter Harcup og O'Neills opdaterede liste af nordmændene sociologen Johan Galtung og samfundsforskeren Mari Holmbo Ruges nyhedsværdier. Vi har dog fravalgt nogle af værdierne, som vi ikke mente passede til vores fokus på historier om

corona eller vores udvalgte medier. De fravalgte nyhedsværdier er 'eksklusivitet', 'audiovisuelt indhold', 'delbarhed', 'underholdning', 'drama', 'kendte' og 'nyhedsbureauers dagsorden'. Den sidstnævnte nyhedsværdi undlod vi at kode, da vi ønskede at afgrænse os fra at analysere Politiken og Berlingskes politiske dagsordener. De resterende af førnævnte nyhedsværdier vurderede vi mindre relevante for vores undersøgelse. Ved at fravælge dem på forhånd, gav det os muligheden for et mindre datasæt, der var nemmere at analysere og arbejde med.

De nyhedsværdier vi valgte at kode efter er 'bad news', 'good news', 'conflict', 'surprise', 'follow-up', 'the power elite', 'relevance' og 'magnitude'. I forhold til nyhedsværdien 'follow-up', antog vi, at der var mange historier med det samme coronafokus. Derfor valgte vi at kode 'follow-up', hvis der stod eksplicit i teksten, at det var en opfølgning på en tidligere artikel.

Harcup og O'Neill beskriver 'relevance' som historier med emner, grupper og nationer, der opfattes som værende relevante for læseren (Harcup & O'Neill, 2016: 13). Vi valgte at kode 'relevance', når der i artiklen blev draget forbindelser til Danmark, danskere eller danske interesser, herunder vores skandinaviske naboer.

Harcup og O'Neill fokuserer på, at nyhedsværdien magnitude præsenteres i historier, der omhandler et emne, som er vigtigt enten i antal af involverede personer eller potentiel påvirkning. Eftersom coronapandemien i det hele taget har stor indvirkning på mange mennesker, kan man argumentere for, at alle artikler, der omhandler virussen, ville opfylde denne kategori (ibid.: 13). Vi valgte dog, at nyhederne skulle indeholde mere eksplicitte vinkler, der rettede sig mod noget stort, også hvis det ikke var virussen selv, eksempelvis vaccineudrulning eller artikler, der handlede om store tal af smittede eller døde.

Undersøgelsens fremgangsmåde

Udvalg af geografiske områder

Eftersom vi ønskede at undersøge Politiken og Berlingskes udlandsdækning af coronahistorier uden for Vesten, valgte vi at afgrænse os til lande i det Globale Syd.

Det Globale Syd refererer til lande i Asien, Afrika, Nordamerika (USA og Canada

undtaget), Oceanien og Sydamerika. Fremfor begreber såsom i- og ulande eller Vesten og ikke-Vesten, hvor fokus ligger på landets udvikling eller kulturelle forskellighed fra Vesten, er det Globale Syd inddelt med fokus på geopolitiske magtrelationer (Dados & Connell, 2012: 12). Dette betød, at vi kunne inddrage lande, som får lignende lille opmærksomhed som "ikke-Vesten", selvom de godt kan have kulturel nærhed til Vesten. Her kan Sydamerikanske lande nævnes som eksempel. De er oftest kristne, kapitalistiske demokratier, hvis statssprog er europæiske som spansk, hollandsk og portugisisk.

Vi har opdelt det Globale Syd i fire verdensdele og fordelt landene således:

Afrika - Algeriet, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Cameroun, Centralafrikanske Republik, Comorerne, Demokratiske Republik Congo, Djibouti, Egypten, Elfenbenskysten, Eritrea, Etiopien, Eswatini, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kap Verde, Kenya, Lesotho, Liberia, Libyen, Madagascar, Malawi, Mali, Marokko, Mauretanien, Mauritius, Mozambique, Namibia, Niger, Nigeria, Republikken Congo, Rwanda, São Tomé og Príncipe, Senegal, Seychellerne, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Sydafrika, Sydsudan, Tanzania, Tchad, Togo, Tunesien, Uganda, Zambia, Zimbabwe, Ækvatorialguinea.

Asien - Afghanistan, Armenien, Aserbajdsjan, Bahrain, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Cambodja, Filippinerne, Forenede Arabiske Emirater, Georgien, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Japan, Jordan, Kasakhstan, Kina, Kirgisistan, Korea, Kuwait, Laos, Libanon, Malaysia, Maldiverne, Mongoliet, Myanmar, Nepal, Nordkorea, Oman, Pakistan, Palæstina, Qatar, Saudi-Arabien, Sri Lanka, Sydkorea, Syrien, Tadsjikistan, Taiwan, Thailand, Turkmenistan, Usbekistan, Vietnam, Yemen, Østtimor.

Latinamerika - Antigua og Barbuda, Argentina, Bahamas, Barbados, Belize, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Cuba, Dominica, Dominikanske Republik, Ecuador, El Salvador, Grenada, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras, Jamaica, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Surinam, Trinidad og Tobago, Uruguay, Venezuela.

Oceanien - Fiji, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Samoa, Tonga, Tuvalu, Vanuatu.

Alt i alt undersøgte vi 141 lande.

Søgning i Infomedia

Den registrerede udlandsdækning er som nævnt undersøgt gennem kvantitativ indholdsanalyse. Helt konkret benyttede vi os af Infomedia til at finde artiklerne fra vores udvalgte medier, Politiken og Berlingske. Vi fordelte antallet af landene ligeligt mellem gruppens medlemmer, og kombinerede de enkelte lande med corona og COVID-19 i databasen, for at finde artikler.

Vi brugte stavelsen corona*, for også at få resultater, hvor 'corona' var en del af et sammensat ord som coronavirus eller coronapandemi. Ved landene var det ligeledes ofte muligt at søge på en del af landet og *, således at der også dukkede resultater op, hvor en befolkning eller adjektiver forbundet med landet blev nævnt, eksempelvis Brasil* for både Brasilien, brasilianere og brasiliansk.

Alternative stavemåder blev ligeledes anvendt for at øge søgningens nøjagtighed. Således blev der eksempelvis søgt efter både Egypten og Ægypten, ligesom der blev søgt efter Swaziland og Eswatini.

Udvalg af tidsperioder

En af fordelene ved kvantitativ indholdsanalyse er, at man kan danne sig et repræsentativt overblik over en stor mængde af tekster uden at skulle se på hele indholdet (Eskjær & Helles, 2015: 12). I vores søgning i Infomedia valgte vi fire uger fordelt i nogenlunde lige afstande til hinanden. Vi valgte at placere ugerne i fire forskellige årstider. På den måde prøvede vi at undgå, at vores valgte nyhedshistorier ville være præget af sæsonbetingede hændelser eller tendenser. Samtidig mindskede den mere spredte søgning en potentiel skævvridning af resultaterne mod én stor tidsmæssigt afgrænset begivenhed. Valget af sammenhængende uger blev truffet af praktiske årsager. At kunne søge på flere sammenhængende dage reducerede mængden af manuel indtastning af datoer i databasen signifikant.

De udvalgte uger var 25. maj til 1. juni 2020, 3. august til 10. august 2020, 9. november til 16. november 2020 og 27. januar til 3. februar 2021.

Efter resultaterne af første søgerunde, vurderede vi, at den indsamlede datamængde var lille. Vi valgte derfor at udvide søgningen med tre uger mere, placeret i nogenlunde lige

afstand mellem de fire allerede undersøgte uger.

De nye uger var 29. juni til 6. juli 2020, 14. september til 21. september 2020 og 21. december til 28. december 2020.

Den opmærksomme læser vil måske lægge mærke til, at vores uger strækker sig over 8 og ikke 7 dage. Dette skyldes en menneskelig fejl i betragtningen af kalenderen, der først blev opdaget, efter søgningen var afsluttet. Da vi ikke vurderede, at det ville have relevant indflydelse på vores fundne resultater, valgte vi dog at arbejde videre med disse 8-dages perioder.

Udvalg af artikler

Når vores søgning førte til artikler, skulle disse først sorteres. Nogle resultater indeholdt både en variation af corona eller COVID og det søgte land, men de dukkede op på den samme avisside i to forskellige artikler. Ligeledes var der også artikler, hvor landet og virussen ikke indgik i en fælles kontekst. Alle artikler af denne karakter blev sorteret fra.

Var landet nævnt i kontekst med corona, så lavede vi en yderligere opdeling. Hvis artiklen var vinklet på landet eller hvis landet understøttede artiklens vinkel, så gik det videre til kodning.

Hvis landet dog bare var nævnt perifert og uden yderligere kontekst eller udelukkende som del af en ikke videre specificeret opremsning, så blev artiklen noteret, men ikke inddraget i kodningsskemaet. Alt i alt fandt vi 285 artikler. Langt størstedelen, 223, blev inddelt i den perifere kategori. Vi endte derfor med at kode 62 artikler.

Tallene skal dog ikke læses som antallet af unikke artikler. Hvis en artikel var relevant for mere end et land, valgte vi at indregne det som en "ny" artikel per land. Nogle artikler kunne derfor eksempelvis godt opfylde kriterierne for kodning for ét land, men blev regnet blandt frasorterede for et andet. Andre artikler blev kodet flere gange for forskellige lande.

Det betyder, at de 62 kodede artikler dækker over 51 unikke artikler. De artikler, der blev kodet flere gange, er:

- *Stor ulighed har fået corona til at sprede sig vildt i Latinamerika*, skrevet af Anne M. Sørensen og udgivet i Politiken den 02. juli 2020. Denne artikel blev kodet 6

gange.

- *Sådan bliver rejseåret*, skrevet af Sune Højrup Bencke og udgivet i Politiken den 25. december 2020. Artiklen blev kodet 3 gange.
- *Smitten har vinger*, skrevet af Lars Henrik Aagaard og udgivet i Berlingske den 27. december 2020. Artiklen blev kodet 3 gange.
- *Europas store V-dag bød på håb og solidaritet trods en tyvstart*, skrevet af Jesper Thobo-Carlsen og Jacob Svendsen og udgivet i Politiken. Artiklen blev kodet 2 gange.
- *Verdensscenariet som ingen tør tale om: Den Tredje Bølge*, skrevet af Lars Henrik Aagaard og udgivet i Berlingske den 31. januar 2021. Artiklen blev kodet 2 gange.

Blev en artikel vurderet relevant nok, noterede vi i et kodningsskema, hvilke af vores udvalgte nyhedsværdier, vi vurderede, var opfyldt. Dertil markerede vi også, hvilken eller hvilke nyhedsværdier, vi mente, var mest fremtrædende i artiklen.

Valg af teori

Opgavens hovedformål er, som problemformuleringen antyder, at danne en forståelse for, hvad der påvirker de danske journalister på Berlingske og Politikens beslutningsproces, når det skal afgøres, hvilke historier om COVID-19 i udlandet, der dækkes, og hvilke der ikke gør.

I den forbindelse har vi først og fremmest valgt at benytte teori om gatekeeping, som handler om den proces, hvorved medierne omdanner en information til budskaber. En grundantagelse for opgavens undersøgelse er, at der på de danske redaktioner er en proces, hvor journalisterne til- og fravælger nyheder, og at der er noget, som dækkes og noget, som ikke gør. Med andre ord, at journalisterne er en form for vogtere, som ud fra en række kriterier prioriterer de nyheder, som opstår rundt omkring i verden.

Vi har valgt at inddrage teori om nyhedsværdier for at systematisk kunne karakterisere de historier fra det Globale Syd, som Berlingske og Politiken vælger at dække i deres gatekeepingsprocess. Som fundament redegøres der for Galtung og Ruges nyhedsværdier, som blev udarbejdet i 1965. For at sikre et mere nutidigt billede, har vi dog også valgt at

inddrage nyere teori om nyhedsværdier fra Harcup og O'Neill, som har udarbejdet 12 nyhedsværdier på baggrund af Galtung og Ruges teori. Det er Harcup og O'Neills nyhedsværdier, som vi har benyttet i vores kodning og analyse.

Vi har også valgt at inddrage Denis Wu og hans teori om verdenspressens dækning af udlandsnyheder. Wu lægger, ligesom teorien om gatekeeping, vægt på, at nyhedsmedierne skaber en forvrængning af virkeligheden, da det ikke er samtlige historier fra samtlige lande, som kan prioriteres i medierne. Han har derfor beskrevet nogle karakteristika, som ofte kendetegner de lande, som får meget opmærksomhed i pressen. Disse vil vi benytte i vores diskussion. Endelig vil vi i vores diskussion benytte Benedict Andersons teori om forestillede fællesskaber.

Teori

Gatekeeping

I Shoemaker og Vos' værk *Gatekeeping Theory*, bliver gatekeeping først og fremmest præsenteret som mediernes primære rolle. Det er et udtryk for, hvordan medierne omdanner en masse information til håndterbare budskaber. Det er en process, som er vigtig, idet budskaberne ender med at forme læsernes sociale virkelighed. Ved social virkelig' forstås det, som ikke er den fysiske verden. Det er f.eks. ikke alle Berlingskes læsere, der har oplevet Kyoto med deres egen krop, men avisens beskrivelser af byen, skaber deres forståelse og idé (Shoemaker & Vos, 2009: 3). I den process falder noget information fra, mens andet bliver omdannet undervejs (ibid.: 10).

Begrebet 'gatekeeping' blev først brugt af den amerikanske psykolog Kurt Lewin. Lewin var interesseret i fødevarer, særligt hvorfor nogle endte på spisebordet, mens andre blev kasseret undervejs. Han brugte gatekeeping-begrebet til at beskrive processen, som fødevarer gennemgår, for endeligt at blive spist. Lewin beskriver, hvordan fødevarer bevæger sig gennem forskellige kanaler. En kanal kunne være supermarkedet, mens en anden kanal kunne være en grøntsagshave. Derudover kan kanalerne som eksempelvis supermarkedet inddeles i sektioner som udvælgelse, betaling og fragt. Ved hver sektion kan en fødevarer blive frasortet. Alle kanaler har porte (gates), som er styret af såkaldte portvogtere (gatekeepers). Det er vogterne der bestemmer, hvilke fødevarer, der får lov til at bevæge sig videre gennem en kanal (Shoemaker & Vos s. 13-14).

Lewin mente selv, at idéen om gatekeeping kunne bruges indenfor andre felter, og ikke lang tid efter at han præsenterede teorien, blev den anvendt på medier, første gang af David Manning White, Lewins assistent (Shoemaker & Vos s. 15). .

En teoretiker ved navn Boss udbyggede senere hen teorien ved at inddele journalisternes funktioner i to overordnede kategorier: nyhedsindsamlere og nyhedsprocessorere (ibid.: 19). En nyhedsindsamler indsamler information fra diverse kanaler og former den til en historie. En nyhedsprocessor former historien til et produkt, der formidles gennem et medie (ibid.).

Gatekeepingprocessen starter med, at nyhedsindsamleren modtager information. Dermed er nyhedsindsamleren den første portvogter. Ydermere bliver det defineret, at informationen typisk kommer gennem tre kanaler, rutine, uformel og foretagende (enterprise). Rutinekanalen bliver betegnet som en offentlig kanal, hvor journalister kan finde begivenheder som demonstrationer, taler, koncerter eller lign. Den uformelle kanal forstås som kilder der taler til citat, eller historier fra andre journalister eller medier. Til sidst betegnes den foretagende kanal som den, hvor journalisten selv graver en historie frem (Shoemaker & Vos, 2009: 22).

Nyhedsværdier

Galtung og Ruge

Et af de grundlæggende spørgsmål inden for journalistikkens verden er, hvornår en begivenhed bliver til en nyhed. Nogle af de første teoretikere, som beskæftigede sig med dette, var nordmændene Johan Galtung og Mari Ruge. De fokuserede særligt på mediers udlandsdækning af nyheder (Galtung & Ruge, 1965: 64), og udarbejdede i 1965 tolv forskellige faktorer, som bestemmer, hvornår en begivenhed bliver til en nyhed, de såkaldte 12 nyhedsværdier (ibid.: 66-69).

De første otte nyhedsværdier er som følgende: 'Frequency', 'threshold', 'unambiguity', 'meaningfulness', 'consonance', 'unexpectedness', 'continuity' og 'composition'.

Ifølge Galtung og Ruge er de ovenstående 8 nyhedsværdier fri for kulturelle bånd og vil således gøre sig gældende i hele verden.

Det påpeges, at der også er nogle nyhedsværdier, som er kulturelt bundet op på den nordvestlige halvkugle: 'reference to elite nations', 'reference to elite people', 'reference to persons' og 'reference to something negative' (ibid.: 68).

Harcup og O'Neill

Galtung og Ruges tolv nyhedsværdier har sidenhen dannet grundlag for yderligere forskning og teori på området, hvoraf de tolv nyhedsværdier både er blevet forkortet og udvidet i mange forskellige retninger (Harcup & O'Neill, 2016: 1).

Blandt andet kom forskerne Tony Harcup og Deirdre O'Neill i 2001 med en nyfortolkning

af Galtung og Ruges nyhedsværdier. Harcup og O'Neill analyserede 200 artikler i britiske aviser for at undersøge, hvorvidt Galtung og Ruges nyhedsværdier stadig holdt stik (Harcup & O'Neill, 2016: 2).

Her fandt de, at Galtung og Ruges tolv nyhedsværdier kan kritiseres for at være mangelfulde, og de udarbejdede derfor ti nye kriterier (ibid.):

1. The power elite: Historier omhandlende magtfulde individer, organisationer eller institutioner.
2. Celebrity: Historier som omhandler berømte mennesker.
3. Entertainment: Historier omhandlende sex, underholdningsbranchen, menneskelig interesse, dyr, drama eller underholdning.
4. Surprise: Historier som har et element af overraskelse eller kontrast.
5. Bad news: Historier som er særligt negative, såsom konflikt eller tragedie.
6. Good news: Historier med positive undertoner såsom redningsaktioner eller kure mod sygdomme.
7. Magnitude: Historier som er særligt signifikante enten i antallet af mennesker involveret eller i potentielle konsekvenser.
8. Relevance: Historier, der omhandler problemer, grupper eller nationer som anses som relevante som læserne.
9. Follow-up: Historier om ting som tidligere er blevet dækket i medierne.
10. Newspaper agenda: Historier som passer ind i mediets egen agenda.

Wu og dækningen af udlandsnyheder i verdenspressen

I 2000 bidrog forskeren Denis Wu til debatten om hvilke faktorer, der determinerer flowet af nyheder fra udlandet.

Wu argumenter, at ethvert lands udlandsdækning præsenterer et forvrænget

verdensbillede. Mediernes udlandssektioner kan ikke rumme samtlige nyheder fra samtlige lande, hvilket resulterer i, at medierne må fra- og tilvælge nyheder fra udlandet.

Hvor nyhedsflowet fra nogle lande vil prioriteres i denne proces, vil andre landes nyheder sorteres fra, hvoraf konsekvensen bliver, at folkefærd, lande og begivenheder derfor får ulige repræsentation. Dette er hvad Wu kalder "a discrepancy between the "real world" and the "news world"" (Wu, 2000: 109).

I sin forskning forsøger han at finde svaret på, hvorvidt nogle lande dækkes mere i medierne end andre, og hvorvidt der er systemiske strukturer, som bestemmer dækningen af internationale nyheder i verdenspressen.

Wu kritiserer teorier om nyhedsværdier og gatekeeping for udelukkende at fokusere på den domestiske nyhedsdækning i sin forskning.

Som vi tidligere har nævnt, byggede både Galtung og Ruge samt Harcup og O'Neill deres forskning på deres egne landes lokale nyhedsdækning fra hhv. Norge og Storbritannien, hvilket Wu argumenterer ikke er tilstrækkeligt, når man vil skabe en bredere forståelse af verdenspressens nyhedsprioritering.

Ifølge Wu er nyhedsdækning på den globale scene et resultat af internationale strukturer såsom international politik, økonomi og kultur, og det er derfor nødvendigt at undersøge nyhedskriterierne i et globalt perspektiv (ibid.:111).

I sin forskning undersøgte Wu derfor nyhedsdækning af udlandsstof i 214 forskellige lande over en periode på to uger i 1995, analyseret ud fra følgende ni kriterier: befolkningsstørrelse, geografisk størrelse, økonomisk udvikling, sprog, grad af pressefrihed, mængden af internationale nyhedsbureauer i landet, geografisk distance, handelsvolumen og koloniale bånd til øvrige lande.

I sin undersøgelse fandt han, at de ti mest dækkede lande i verdenspressen var USA, Frankrig, Storbritannien, Rusland, Bosnien, Kina, Tyskland, Italien, Japan og Spanien. USA fyldte gennemsnitligt atten procent af hele verdens samlede udlandsdækning.

Med andre ord, handlede næsten hver femte internationale nyhed i ethvert lands udlandsdækning om USA. Wu understreger, hvordan alle disse lande, udover Bosnien og Rusland, udgjorde den internationale økonomiske elite.

Dog påpeger han at Rusland "has formidable political and military clout" og forklarer at den store dækning af Bosnien skyldes krigen, som involverede vestlig intervention (ibid.: 117).

I sin forskning fandt Wu derfor, at handel er den mest indflydelsesrige determinant, når det kommer til et lands dækning i medierne. Jo større en økonomi et land har, jo mere vil det dækkes (ibid.: 127).

Ofte sammenhængende med en stor økonomi fandt Wu, at en anden vigtig determinant var stor international politisk magt (ibid.:126). Hvis et land hverken har stor økonomisk eller politisk magt, er det ifølge Wu kun muligt at komme i verdenspressens søgelys, hvis landet enten rammes af en katastrofe i meget stor skala, såsom krigen i Bosnien i 90'erne (ibid.), eller lægger jord til en begivenhed med stor international betydning, (ibid.:121) såsom et klimatopmøde.

Derudover spillede mængden af tilstedeværende korrespondenter eller internationale nyhedsmedier i det gældende land også en stor rolle for dets dækning i udlandet. Dette skyldes to årsager.

Wu påpeger at korrespondenter ofte flyttes til lande med et relativt højt kvalitetsniveau i forbindelse med faciliteter, infrastruktur mm. og til lande, som har en tilknytning til hjemlandet. Ifølge Wu kan det forventes at nyhedsstrømmen, som præsenteres til hjemlandet, følger korrespondenternes base i udlandet, og at lande, der tilbyder bedre levevilkår, således vil dækkes i en højere grad (ibid.: 111).

Den anden årsag er, at nyhedsproduktion helst skal være så billig som mulig. Jo mere der kan produceres for mindre, jo bedre. I mange tilfælde er det billigere for de lokale nyhedsbureauer at købe materiale af større nyhedsbureauer som Reuters end selv at sende en korrespondent afsted. Lokale nyhedsmedier er derfor ofte dybt afhængige af de nyheder, som masseproduceres af større internationale nyhedsbureauer i udlandet (ibid.: 128). Kvantiteten af store internationale nyhedsbureauer i det enkelte land spiller derfor en meget stor rolle i forbindelse med landets dækning i udlandet. Tilstedeværelsen er ofte styret af økonomiske og politiske interesser, tilgængeligheden af information, pressefrihed og kvalitet af levevilkår, som tilbydes journalisterne, der er udsendt til de internationale nyhedsbureauer (ibid.: 128). Opsummerende konkluderede Wu således, at det udvalg af

udlandsnyheder, som de lokale gatekeepers præsenteres for, allerede på forhånd er påvirkede af systemiske faktorer.

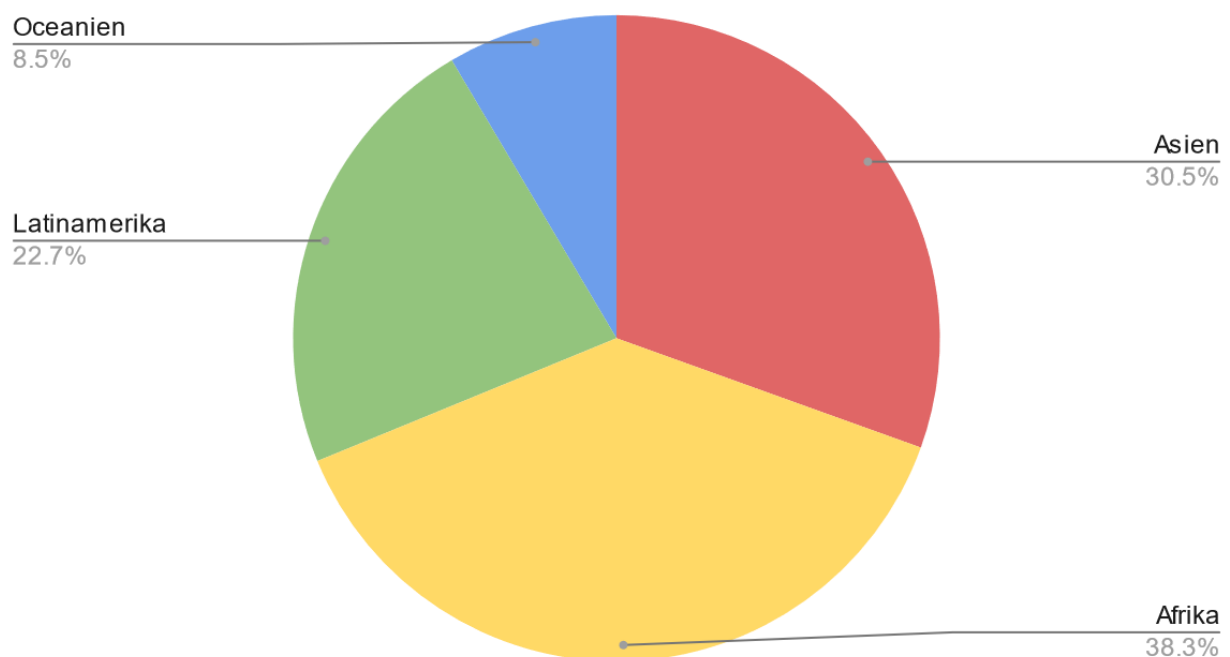
Analysedel 1: Repræsentativitet i dækningen af lande

Med baggrund i den søgning, vi præsenterede i metodeafsnittet, vil vi i dette afsnit redegøre for den geografiske fordeling af indholdet af vores fundne artikler. Antallet af lande i de enkelte verdensdele er baseret på vores udvalg af det Globale Syd.

Generelle geografiske tendenser

Som beskrevet i metodeafsnittet, undersøgte vi i alt 141 lande fra det Globale Syd: 54 lande fra Afrika, 43 lande fra Asien, 32 lande fra Latinamerika og 12 lande fra Oceanien (se figur 1).

Figur 1: Lande i verdensdelene



Af de 141 undersøgte lande var det i sidste ende 61, der gav brugbare resultater. Disse lande vil blive betegnet som 'resultatgivende'.

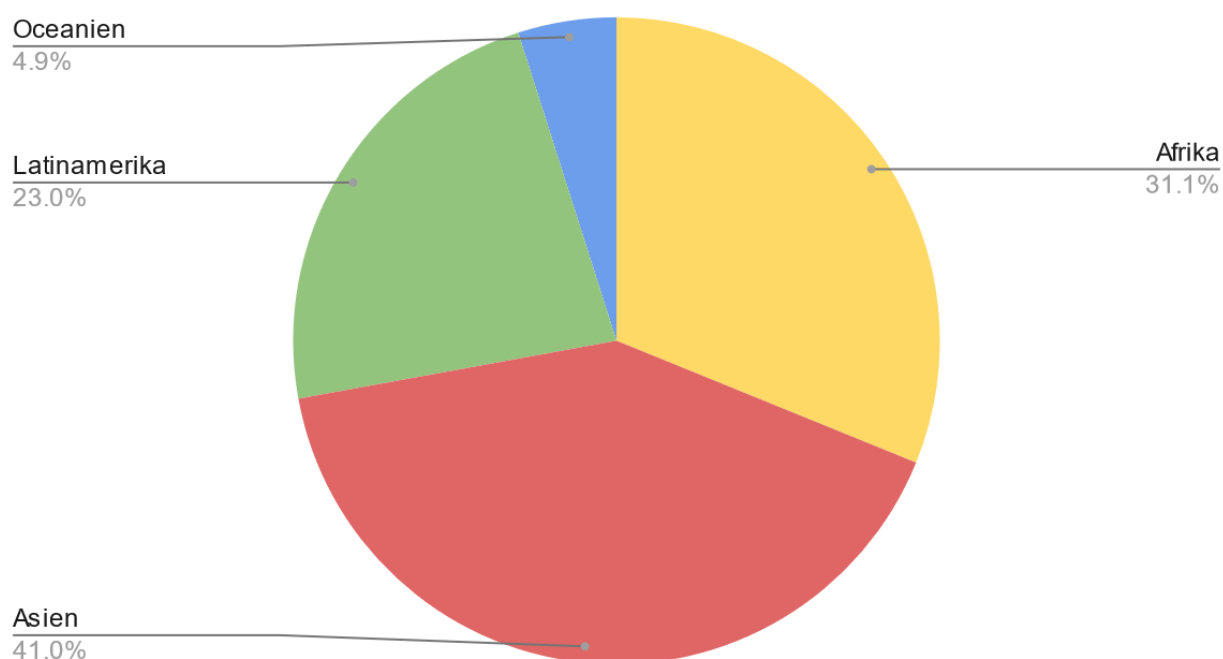
80 lande dukkede enten overhovedet ikke op i vores søgning eller havde artikler, der ikke var videre relevante for vores undersøgelse.

Vi fandt kun resultater for 35,2% eller 19 af Afrikas 54 lande, hvorimod 58,1% eller 25 ud af 43 af Asiens lande er repræsenteret. I Latinamerika var 43,8% eller 14 ud af 32 lande repræsenteret og Oceanien endte med 25 % eller 3 ud af 12 af sine lande.

Vender man tallene om, bliver det her meget tydeligt, hvor store mængder af verdensdelene slet ikke er blevet berørt. Det gælder således 64,8% af Afrika, 41,9% af Asien, 56,3% af Latinamerika og hele 75% af Oceanien.

Sorteringen efter resultatgivende lande skabte en lidt anden fordeling mellem verdensdelene end det samlede antal lande. Afrika og Asien byttede statistisk set plads med hinanden (se figur 2).

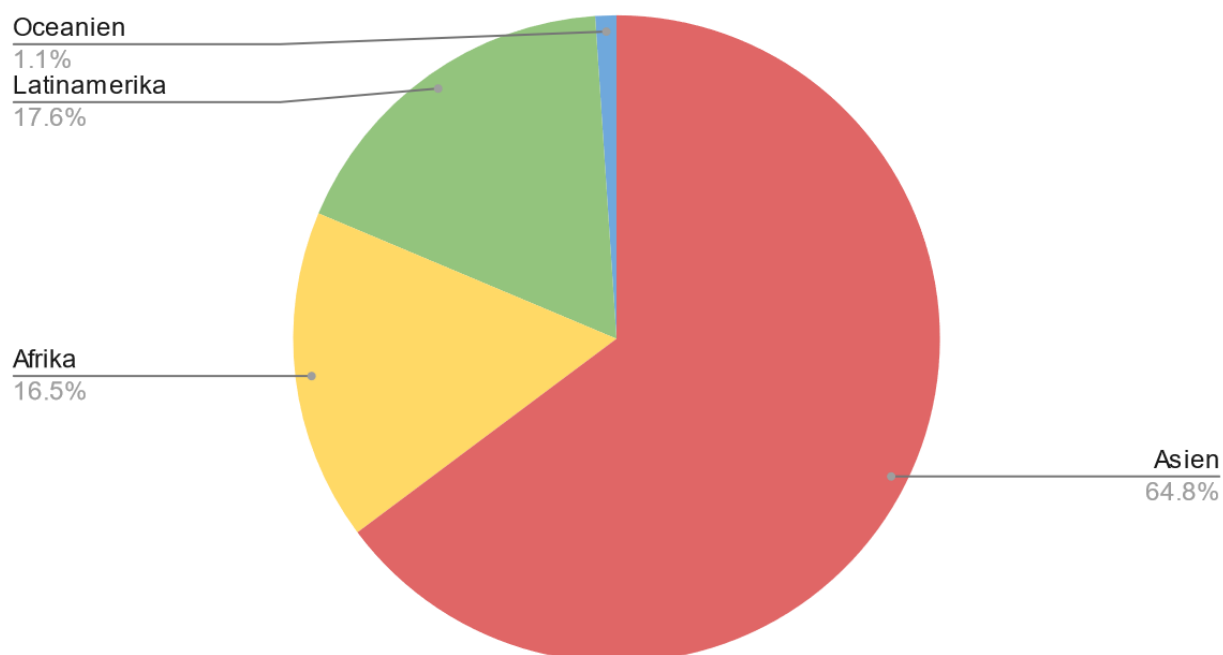
Figur 2: Resultatgivende lande per verdensdel



Artiklernes fordeling

Fra de 61 resultatgivende lande, blev der i alt indsamlet 284 artikler inklusiv frasorterede artikler. Det var dog kun 27 lande, der i sidste ende blev kodet. Betragter man dem, er det tydeligt, at de ikke viser en repræsentativ fordeling, der hverken matcher antallet af lande i de forskellige verdensdele eller de resultatgivende lande i verdensdelene (se figur 3).

Figur 3: Totale fund pr. verdensdel



Således repræsenterer Asien 30,5% af de undersøgte og 41% af de resultatgivende lande, men stod for hele 64,8% eller 184 af de fundne artikler.

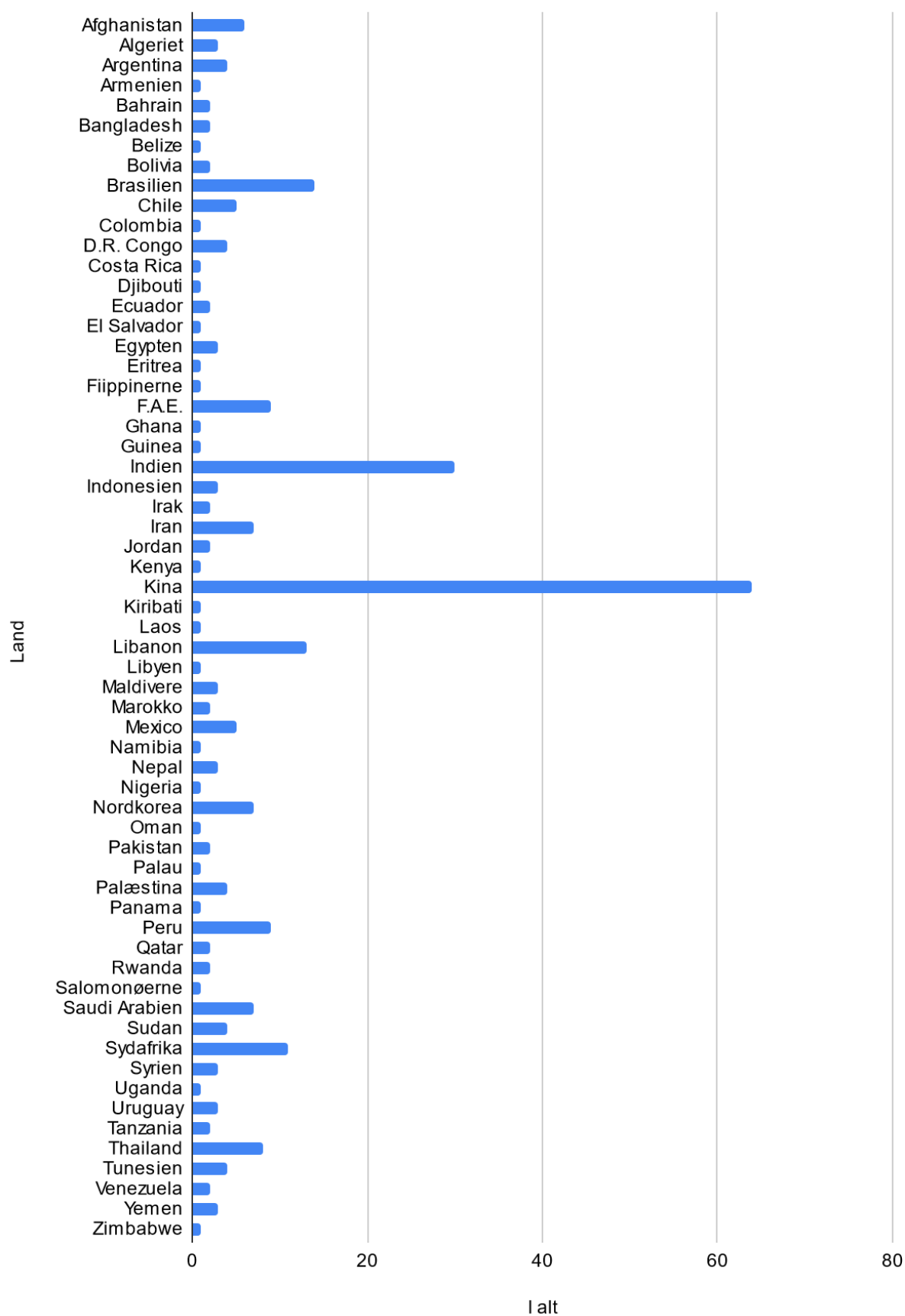
Modsat skrumpede Afrika fra en antalsmæssig repræsentation på 38,3% af de undersøgte og 31,1% af de resultatgivende lande til kun 16,5% eller 47 af de fundne artikler.

Dermed havde Afrika færre resultater end Latinamerika, som var den verdensdel, hvor antallet af artikler spejlede områdets størrelse bedst. Regionen udgjorde 22,7% af vores undersøgte og 23% af de resultatgivende lande og resulterede i 17,6% eller 50 af artiklerne.

Oceanien blev statistisk set mest underrepræsenteret. Selvom andelen af lande i forhold til de andre områder næsten blev halveret fra 8,5% af de undersøgte til 4,9% af de resultatgivende lande, så endte kun 1,1% eller 3 artikler med at stamme derfra.

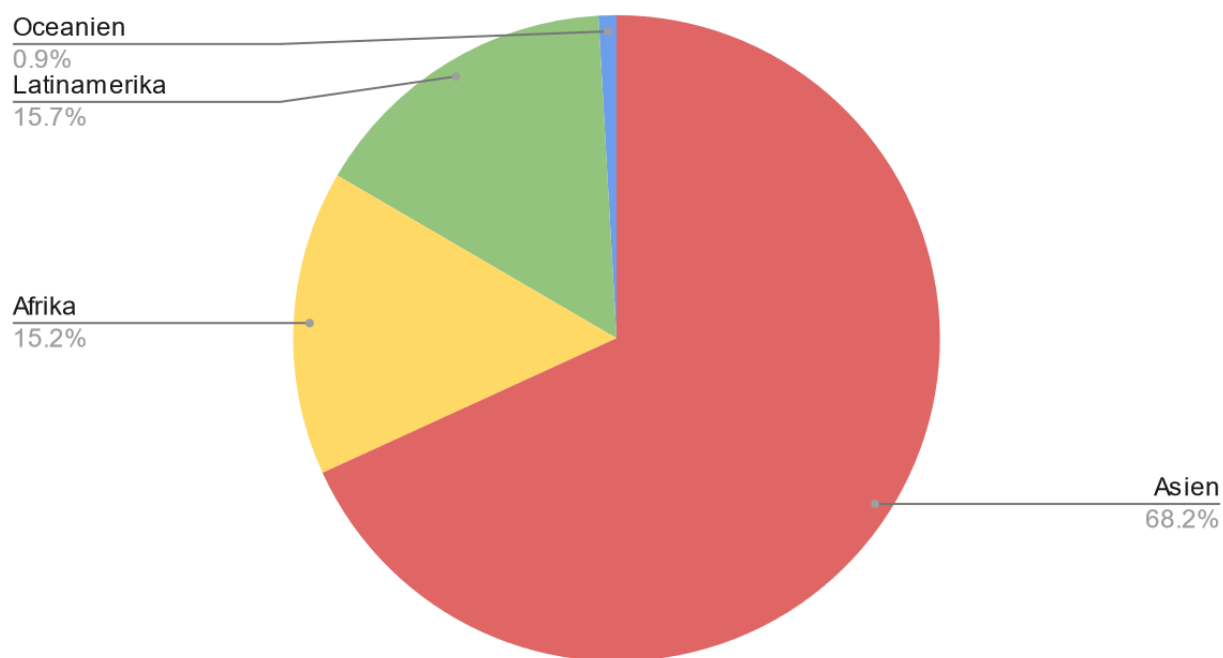
Hvis vi øger detaljegraden yderligere og betragter de enkelte lande, så viser der sig få, men voldsomme, udsving i antallet af artikler (se figur 4).

Figur 4: Totale fund pr. land (frasorterede og kodede artikler)

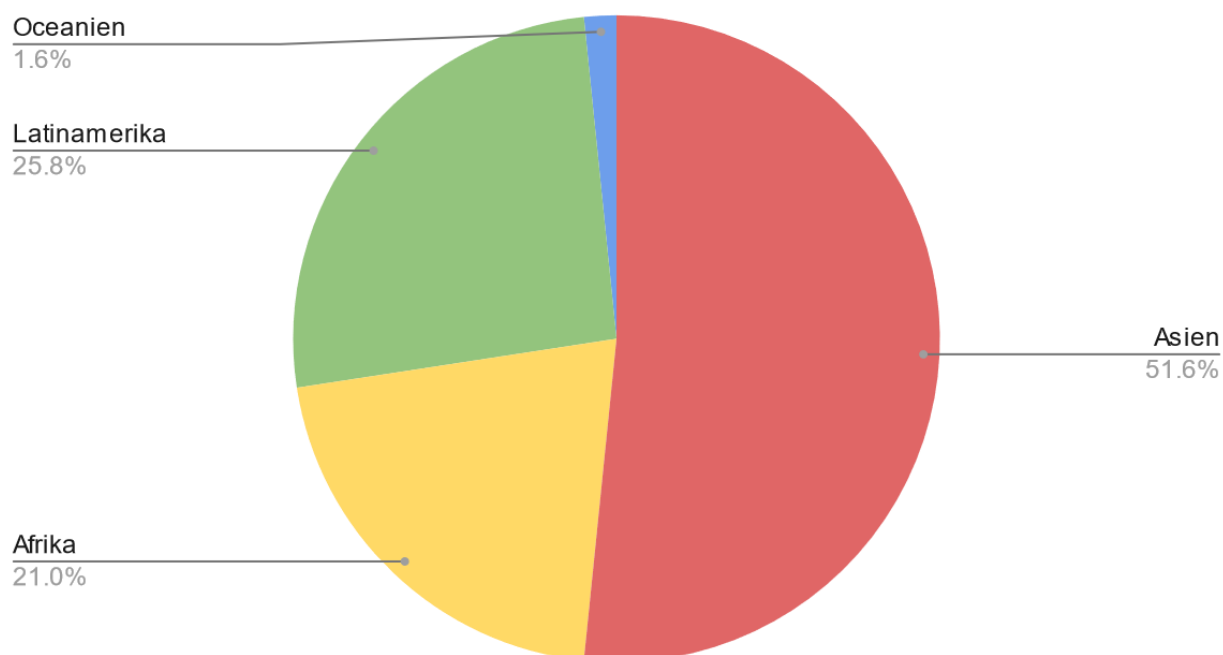


Opdeler man artiklerne i en gruppe for artikler, der blev kodet, og en gruppe for artikler, der blev frasorteret, viser der sig for den sidste gruppe lignende tendenser som dem, vi allerede har set. Asien dominerer fortsat, og Oceanien forsvinder næsten (se figur 5 og figur 6).

Figur 5: Frasorterede artikler pr. verdensdel



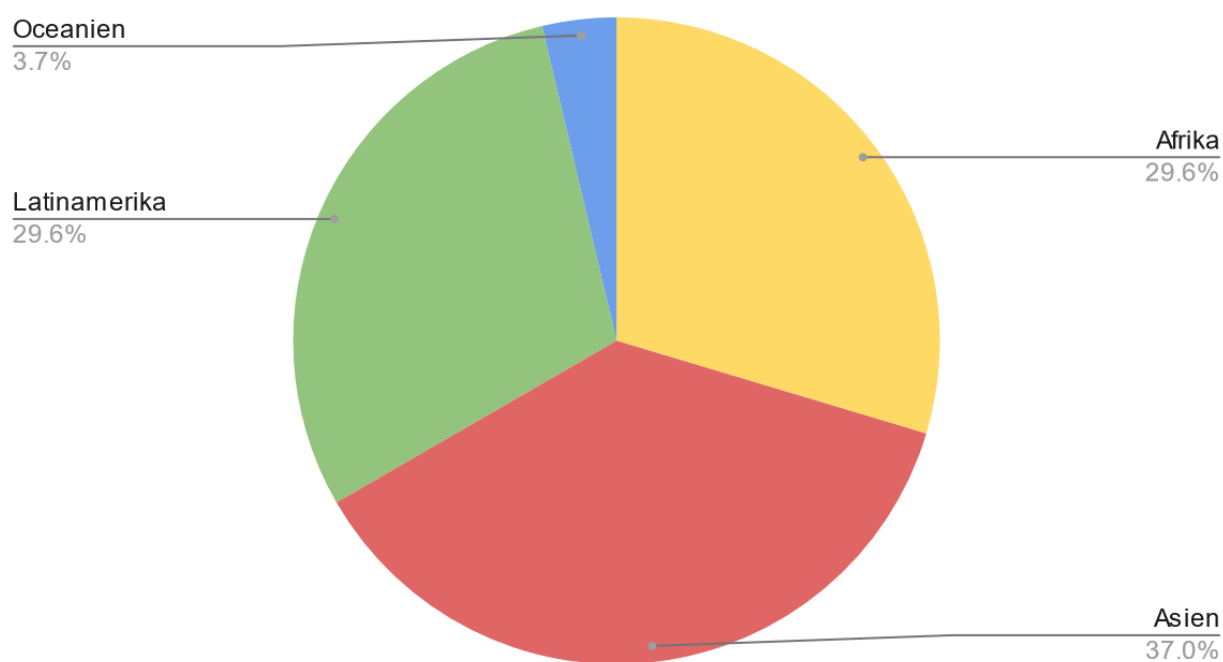
Figur 6: Kodede artikler pr. verdensdel



Det ser dog anderledes ud for gruppen fordelingen blandt de lande, der gav artikler, vi kunne kode efter. Det var i alt 27 lande. Oceanien bidrog her kun med én enkelt artikel fra et land og fortsætter dermed med samme statistiske underrepræsentation som hidtil.

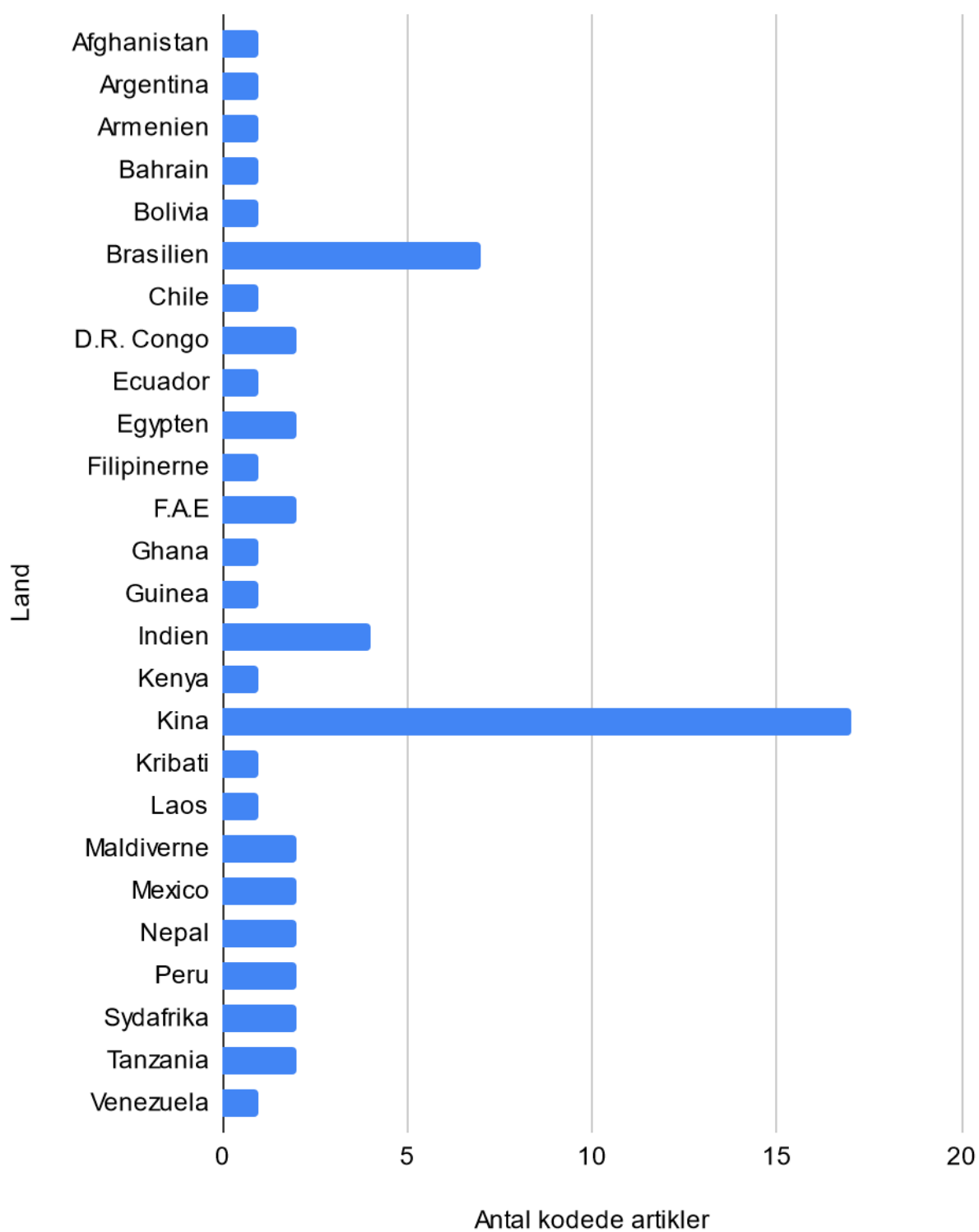
De resterende lande er næsten fordelt ligeligt mellem de andre verdensdele. Afrika og Latinamerika havde således kodede artikler fra 8 lande hver, og Asien havde kun et lille forspring med 10 lande (se figur 7).

Figur 7: Kodede lande



Ser man bort fra Oceanien, har man altså dækket næsten lige mange lande i de enkelte verdensdele. Hver især er landene også blevet dækket meget ligeligt, da 24 lande er blevet kodet 1 eller 2 gange. Det er dermed kun 3 lande, der er blevet kodet mere end to gange og forvrænger statistikken (se figur 8).

Figur 8: Antal kodede artikler pr. land



Det land, der gav allerflest resultater, var Kina, hvor der i alt blev kodet for 17 artikler svarende til 27.4% af alle kodede artikler. Det land med næstflest kodede artikler var Brasilien, hvor vi fandt 7 artikler, svarende til 11.3% af det samlede antal. Der blev altså kodet over dobbelt så mange artikler om Kina sammenlignet med Brasilien. Det er desuden betydeligt mere end nogen af de afrikanske lande, hvor intet land blev kodet mere end 2 gange.

Indien dukkede op i 4 af vores kodede artikler og er dermed på en tredjeplads i det samlede antal. Sammen med Kina trækker det statistikken for Asien voldsomt op, hvilket resulterer i den store overrepræsentation på 51,6% eller 32 artikler, hvoraf Kina alene udgør lidt mere end halvdelen.

For Latinamerika, der stod for 16 af vores kodede artikler, svarende til 25,8%, er det Brasilien, der hjælper med at trække statistikken op. Afrika, der ingen udsving havde, ligger på 21%, Oceanien på 1,5%.

Delkonklusion

Opsummerende fandt vi i vores kodning, at der var en markant uoverensstemmelse mellem verdensdelenes geografiske størrelse og den mængde af dækning som de hver især modtog af medierne.

Den objektive geografiske virkelighed er, at Afrika fylder markant mest i antal af lande i det Globale Syd. Dog fandt vi, at Afrika kun fylder 16,5 procent i mediernes dækning af de fire forskellige verdensdele i det Globale Syd.

På samme tid fandt vi, at Asien blev dækket dobbelt så meget som verdensdelen fylder geografisk i det Globale Syd.

Den eneste verdensdel hvor mediernes dækning stemmer nogenlunde overens med den geografiske objektive virkelighed er Latinamerika som rent geografisk fylder 22,7 procent og som fylder 17,6 procent i Politikens og Berlingske dækning.

Vi fandt dog at den ulige repræsentation af verdensdelene primært skyldtes den store dækning af Kina og i mindre grad Brasilien og Indien, som alle påvirkede statistikken markant for den verdensdel, de befandt sig i.

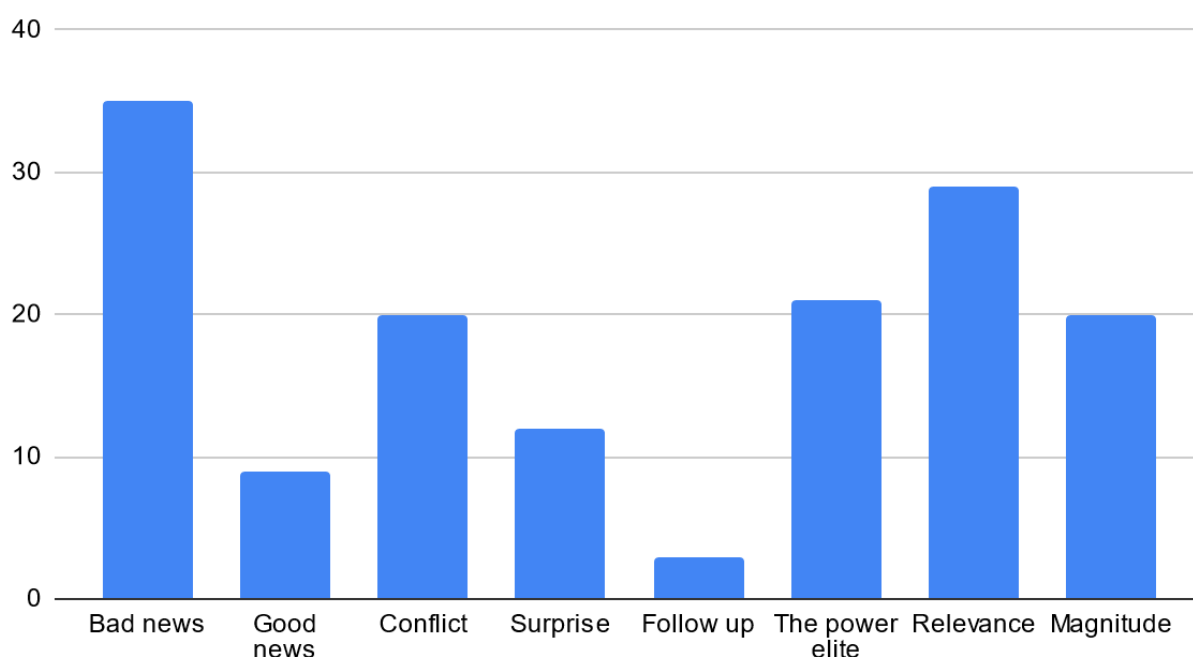
Analysedel 2: Nyhedsværdier i de kodede artikler

Samlede nyhedsværdier

I vores udvalgte artikler til kodning registrerede vi i alt 149 nyhedsværdier.

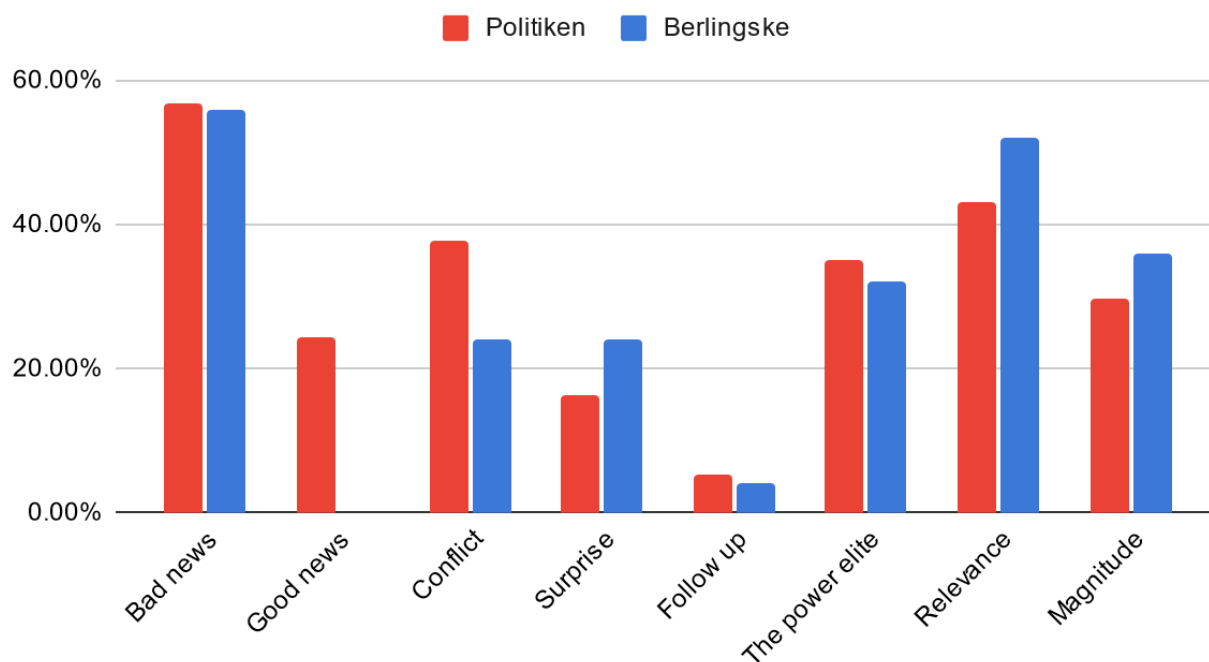
De to hyppigste nyhedsværdier i undersøgelsen er 'bad news' og 'relevance'. 'Bad news' dukker op 35 gange, hvilket svarer til 56,5% af artiklerne. 'Relevance' blev kodet 29 gange, hvilket svarer til 46,8% af artiklerne. 'The power elite', 'conflict' og 'magnitude' har næsten lige repræsentation med ca. en tredjedel af alle artiklerne. 'Follow up' ligger helt i bund med 3 kodninger, svarende til kun 5,8% af artiklerne (se figur 9).

Figur 9: Nyhedsværdier i alt



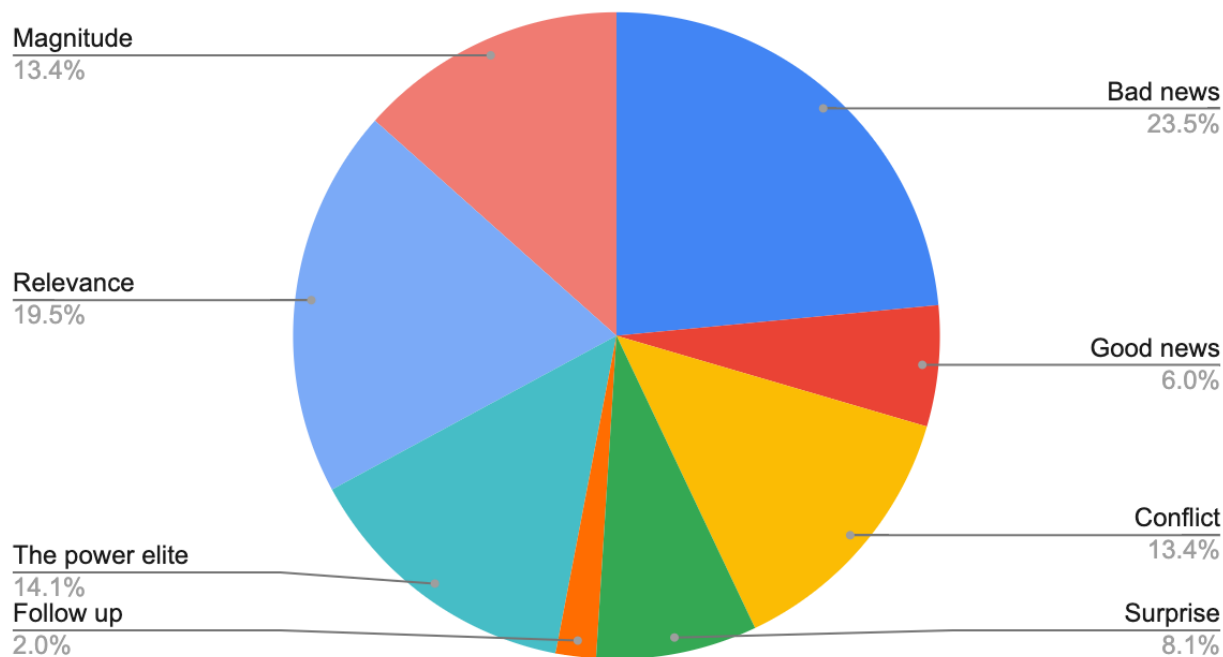
Det er ikke en del af dette projekts omfang at lave en sammenligning mellem Politiken og Berlingske, men det er alligevel interessant at se, at de to aviser har meget lignende fordelinger af nyhedsværdierne. Den eneste ting, der er markant forskel på, er, at 'good news' udelukkende dukker op hos Politiken (se figur 10).

Figur 10: Nyhedsværdier fordelt på artikler



‘Bad news’ udgør 23,5% af de samlede nyhedsværdier og står dermed alene næsten for en fjerdedel. ‘Relevance’ fylder en femtedel med 19,5% (se figur 11).

Figur 11: Nyhedsværdier i alt



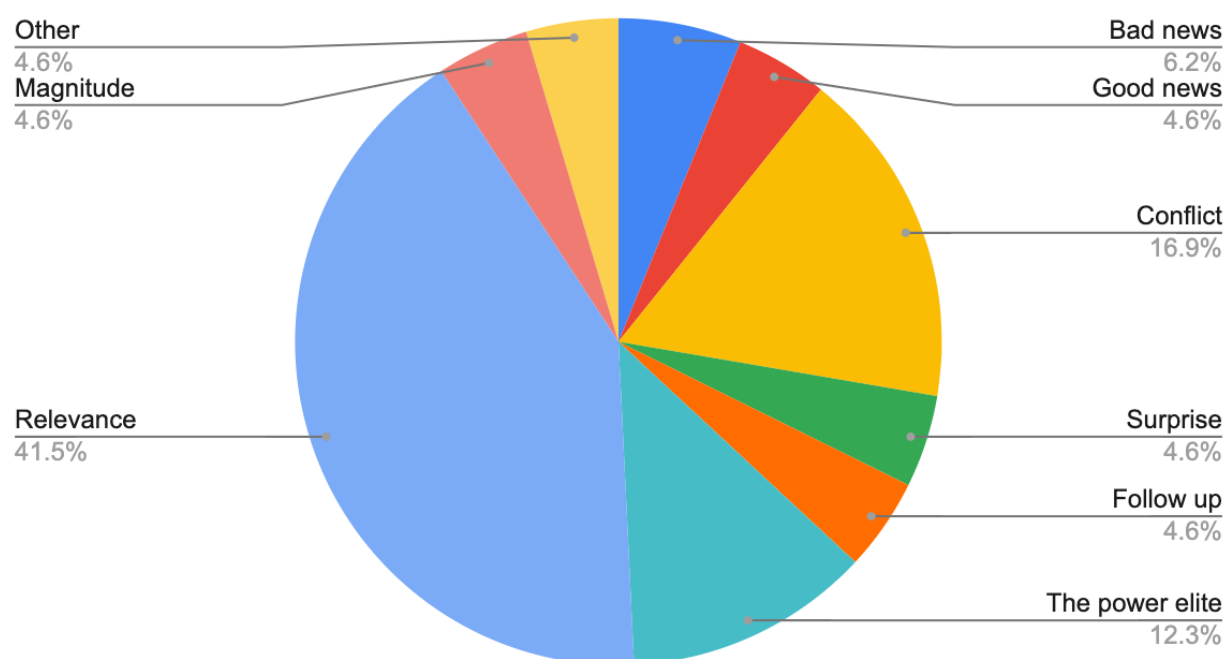
Forholdet mellem nyhedsværdierne ændrer sig dog markant, hvis man ser på, hvilke nyhedsværdier der er mest dominerende.

Dominerende nyhedsværdier

Vi har i alt fundet 65 dominerende nyhedsværdier i de 62 artikler, som levede op til vores kodningskrav. Enkelte artikler havde 2 dominerende nyhedsværdier, hvorimod andre ikke havde en dominerende nyhedsværdi fra de 8, vi valgte at kode efter. Denne sidste gruppe er derfor noteret med nyhedsværdien 'other'.

Det gør sig gældende for denne del af dataanalysen, at de absolutte tal, der arbejdes med her, er meget små, som også fremgår i tabel 1. Det er derfor vigtigt at holde sig for øje, at store forskelle i de præsenterede procenter ofte dækker over meget små forskelle i det reelle antal nyhedsværdier.

Figur 12: Dominerende nyhedsværdier



Som det fremgår af Figur 12 er 41,5% af værdierne kodet med den dominerende nyhedsværdi 'relevance' og udgør med 27 ud af 65 størstedelen af totalen af kodede dominerende nyhedsværdier. Det er en kraftig stigning i forhold til fordelingen af de

samlede nyhedsværdier jvf. figur 11. Det betyder, at 'relevance' var den dominerende nyhedsværdi i 93% af artikler, den dukkede op i.

'Bad news' derimod var kun dominerende i 11,4% af de artikler, der blev kodet for værdien og fyldte med 4 artikler kun 6,2% af totalen af dominerende nyhedsværdier.

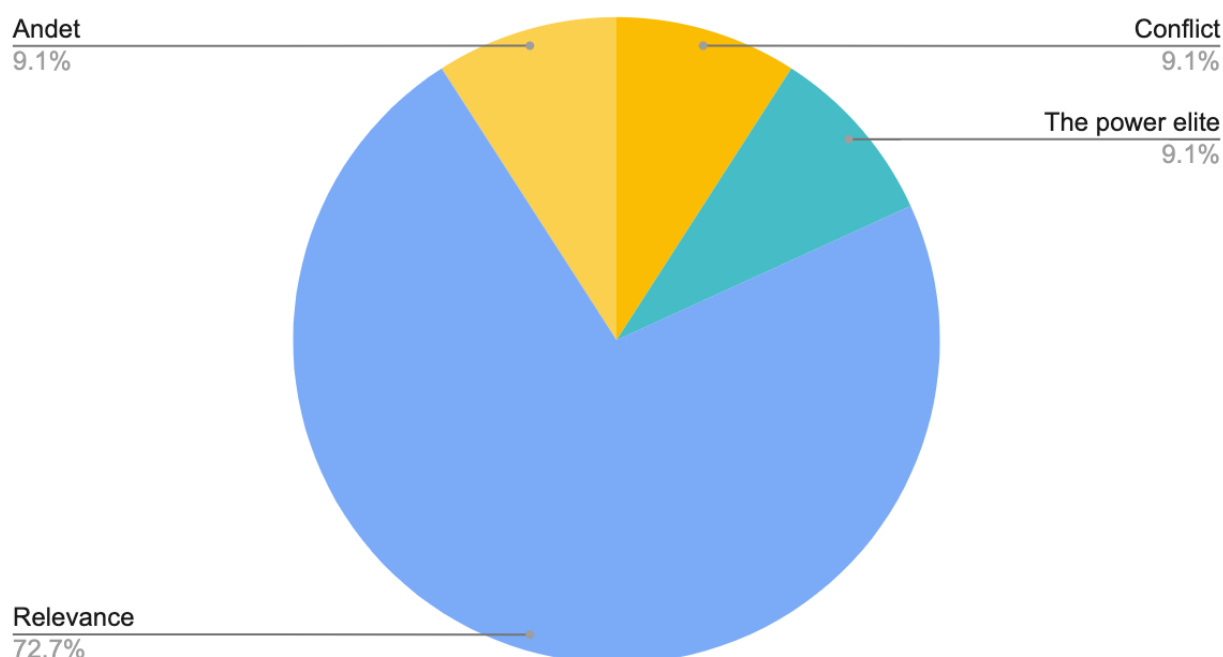
'Conflict' var dominerende nyhedsværdi i 11 artikler, hvilket svarer til 16,9% af værdierne og dermed dominerende i 55% af sine artikler. Med 8 artikler fylder 'the power elite' 12,3% af den samlede mængde. Den var dominerende 38,1% af de gange, den blev kodet.

Både 'magnitude', 'follow up', 'surprise', 'good news' og 'other' var dominerende 3 gange hver og udgjorde 4,6% af totalen. Her skiller 'follow up' sig dog ud, da den kun blev kodet 3 gange i alt. Dermed var den dominerende i alle artikler, den dukkede op i. Det er dog svært at sige meget mere om dette fund, da 3 er en meget lille sample-størrelse.

Afrika

Vi fandt 11 værdier vedrørende Afrika, som levede op til vores udvalgte nyhedsværdier for kodning. Fordelingen af nyhedsværdier ses på nedenstående diagram.

Figur 13: Dominerende nyhedsværdier Afrika



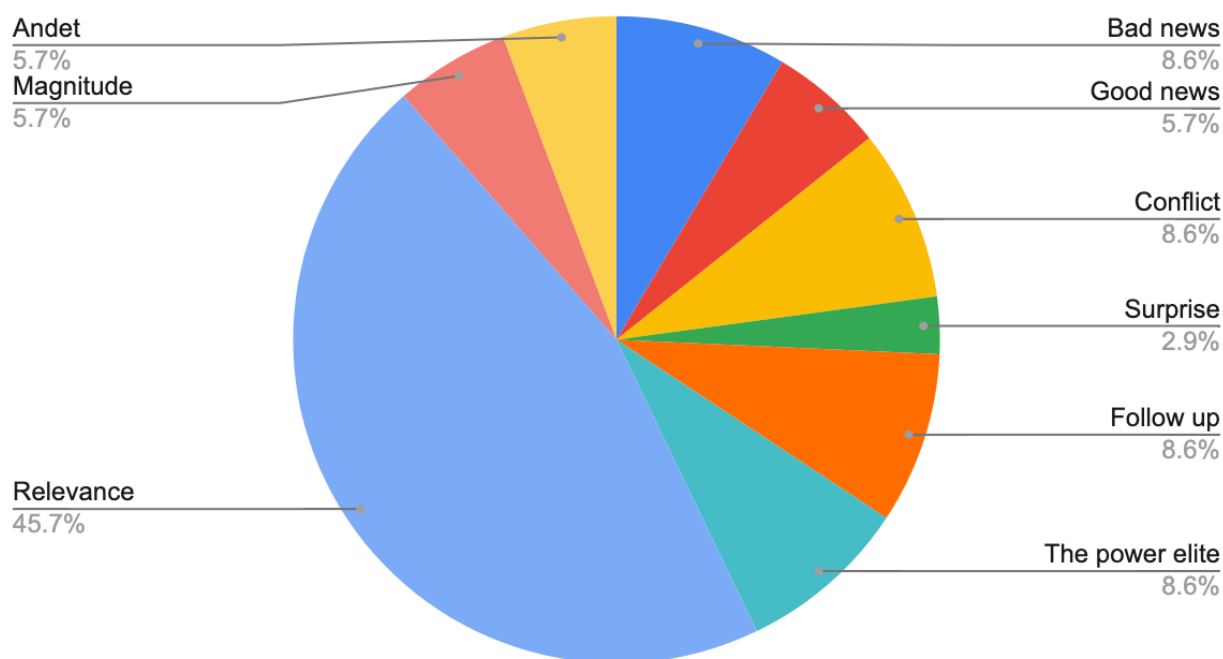
Kun tre nyhedsværdier, vi kodede efter, dukkede op i artiklerne fra Afrika. Her udgjorde 'relevance' med 8 ud af 11 værdier 72,7% af helheden. 'Conflict', 'the power elite' og 'other', der hver fyldte 9,1%, var alle repræsenteret én gang. Ser man bort fra Oceanien, havde Afrika dermed den mindste variation af de dominerende nyhedsværdier, vi valgte at kode efter og det er også her, at 'relevance' sætter sit stærkeste aftryk med næsten 3/4 af den samlede mængde.

Ser man bort fra Oceanien, havde Afrika dermed den mindste variation af de dominerende nyhedsværdier, vi valgte at kode efter og det er også her, at 'relevance' sætter sit stærkeste aftryk med næsten 3/4 af den samlede mængde.

Asien

Asien var den verdensdel, som havde flest af de kodede dominerende nyhedsværdier. Totalen af kodede dominerende nyhedsværdier er 35 for Asien.

Figur 14: Dominerende nyhedsværdier Asien



Ud fra ovenstående diagram ses at det her også sig gældende, at relevance fylder en stor del af totalen. 45,7% af kodede dominerende nyhedsværdier var 'relevance' med 16 ud af 35 dominerende nyhedsværdier. Både 'bad news', 'follow up', 'the power elite' og 'conflict'

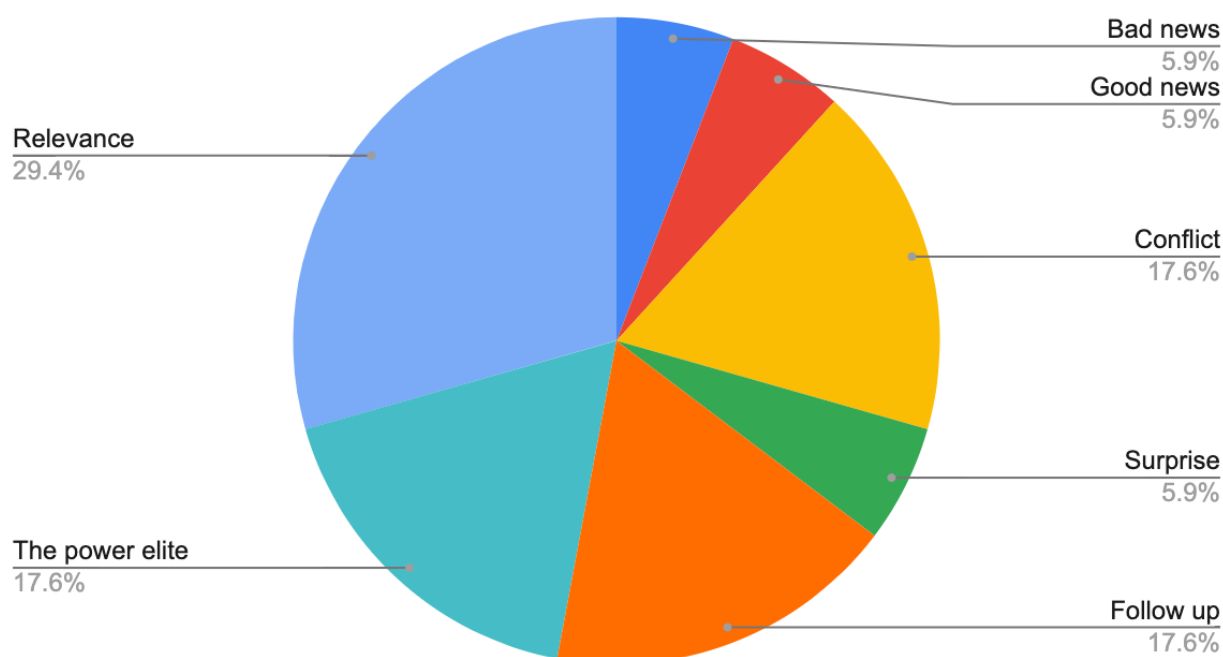
udgjorde 8,6% af totalen af kodede dominerende nyhedsværdier i Asien med 3 ud af 35 dominerende nyhedsværdier. 'Magnitude', 'andet' og 'good news' udgjorde hver især 5,9% med hver 2 ud af 35 dominerende nyhedsværdier, og 'surprise' udgjorde mindst, nemlig 2,9% eller 1 ud af 35 dominerende nyhedsværdier. Denne fordeling svarer nogenlunde til den generelle fordeling af dominerende nyhedsværdier (se figur 12).

Da Kina dog stod for halvdelen af de kodede artikler fra Asien, vil vi opdele statistikken yderligere.

Kina

Kina en stor del af statistikken for Asien med 17 ud af 35 dominerende kodede nyhedsværdier.

Figur 15: Dominerende nyhedsværdier Kina



Ligesom i den generelle fordeling af kodede dominerende nyhedsværdier (figur 12), er 'relevance' den nyhedsværdi som forekommer hyppigst, men med 29,4% udgør den en langt mindre del af det samlede billede.

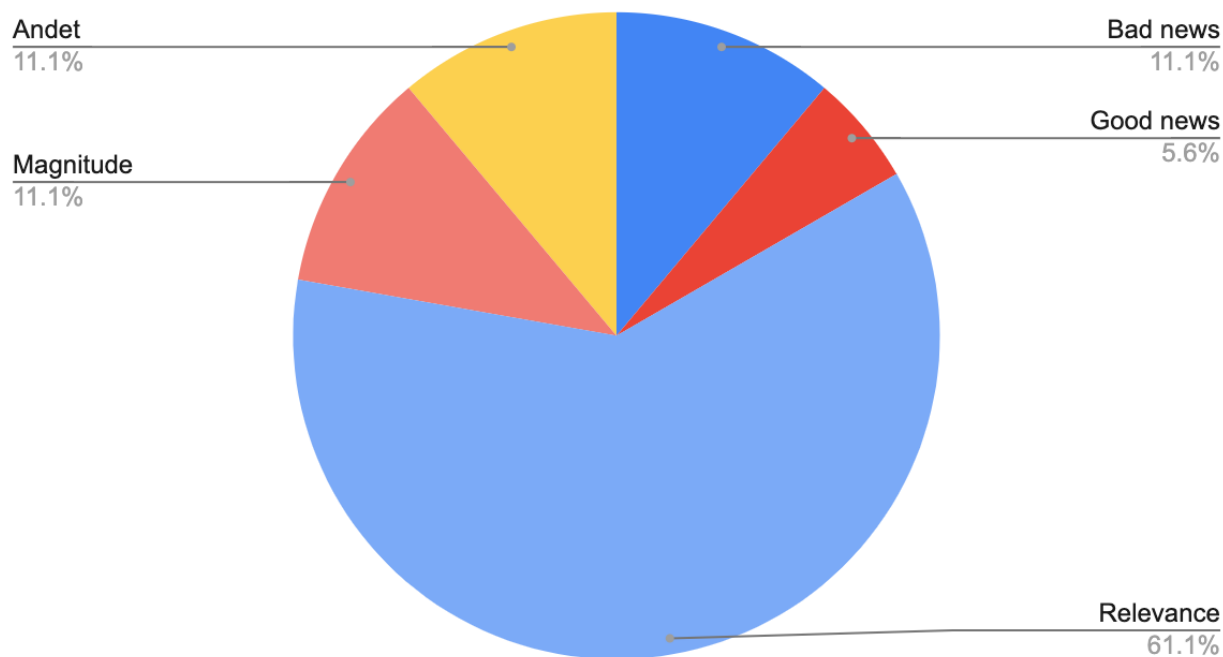
'The power elite', 'follow up' og 'conflict', der hver udgør 17,6%, og matcher den generelle fordeling ret tæt, er udelukkende repræsenteret hos Kina. Det samme gælder 'surprise' med 5,9%.

'Other' og 'magnitude' er derimod slet ikke repræsenteret.

Det eneste sted, hvor Asien som helhed og Kina matcher, er 'good news', der fylder 5,9%.

Asien uden Kina

Figur 16: Dominerende nyhedsværdier Asien uden Kina

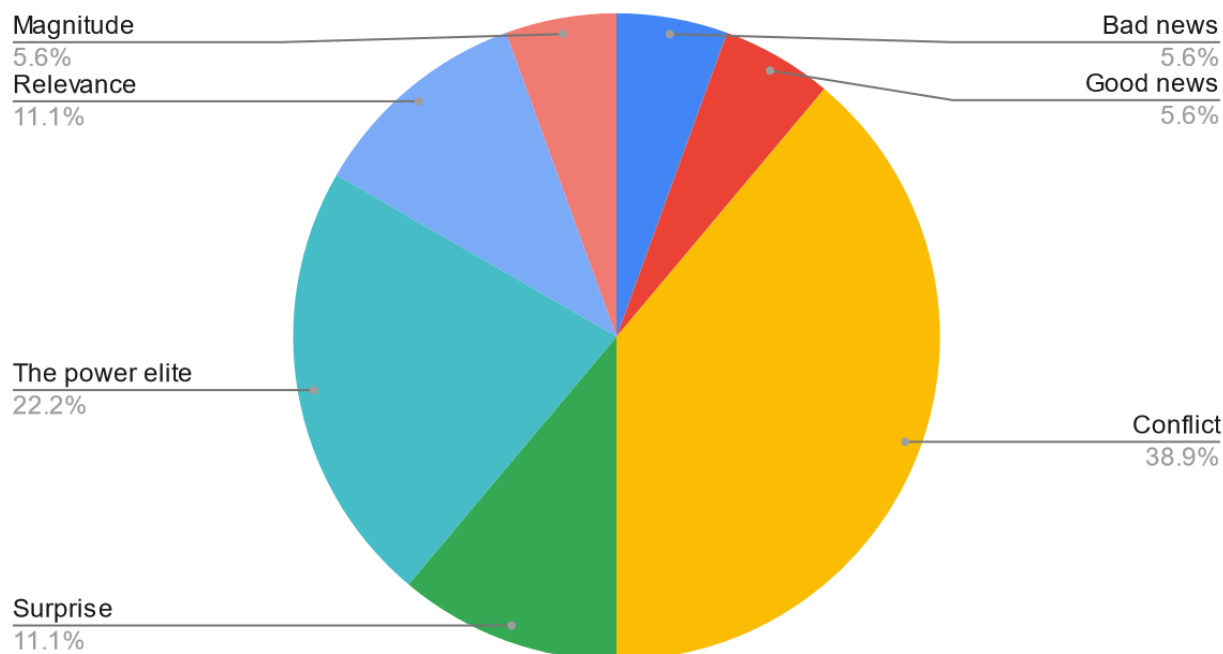


Uden Kina indeholder Asien 18 ud af de oprindelige 35 nyhedsværdier for hele Asien og 18 ud af 65 for alle verdensdele. På ovenstående diagram ses fordelingen af nyhedsværdier i Asien eksklusiv Kina. 'Relevance' fylder over 50% af de dominerende nyhedsværdier (11 ud af 18), og nyhedsværdien fylder dermed mere end generelt (Figur 12). Nyhedsværdien 'conflict' indgår ikke i diagrammet, hvilken ellers er en værdi, som generelt fylder lige under 17%.

Latinamerika

For Latinamerika fandt vi 18 ud af 65 dominerende nyhedsværdier, som levede op til vores kriterier. De er fordelt som følgende på nedenstående diagram:

Figur 17: Dominerende nyhedsværdier Latinamerika



Latinamerika skiller sig ud, da verdensdelen har flest artikler med den dominerende nyhedsværdi 'conflict'. I 7 ud af de 18 kodede værdier var den dominerende, hvilket svarer til knapt 40%.

Overraskende nok udgør 'relevance' i denne verdensdel med 2 dominerende nyhedsværdier dog kun 11,1%, det samme niveau som 'surprise'.

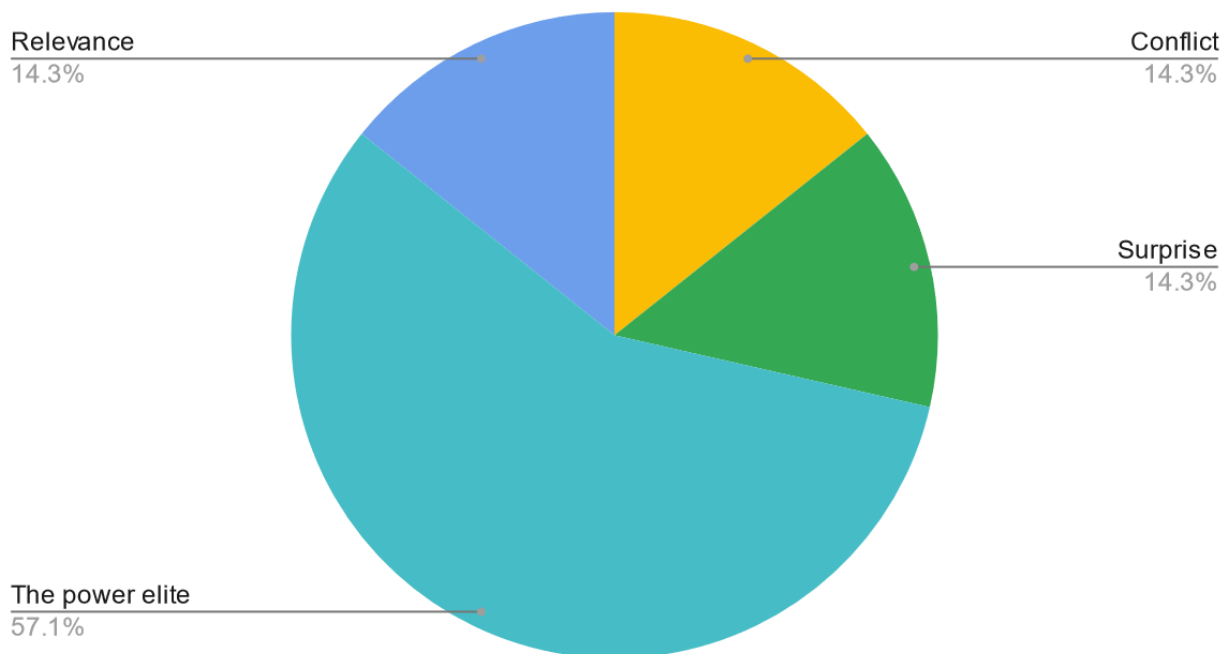
'Bad news', 'good news' og 'magnitude' fylder med én nyhedsværdi hver 5,6%.

Halvdelen af den dominerende nyhedsværdi 'the power elite' fra alle verdensdelene er repræsenteret i Sydamerika, hvor den med 22,2% er næststørst. Dette skyldes et enkelt land, Brasilien.

Brasilien

Brasilien var ligesom Kina et af de lande, som vi registrerede mange dominerende nyhedsværdier hos. 7 ud af de 18 nyhedsværdier i figur 17 var fra Brasilien. I nedenstående diagram ses fordelingen af nyhedsværdierne for Brasilien.

Figur 18: Dominerende nyhedsværdier Brasilien



4 ud af de 7 dominerende nyhedsværdier, vi fandt for Brasilien, var 'the power elite'. Dermed står landet ikke kun for 100% af denne nyhedsværdi i Sydamerika, men for halvdelen af alle artikler, hvor den var dominerende. Denne værdi fylder under det halve i figur 12 (16,9%). 5 ud af de 9 kodningsværdier indgår ikke i diagrammet.

Oceanien

Kun én enkelt artikel fra Oceanien levede op til vores kriterier for kodning. Artiklen havde den dominerende nyhedsværdi 'relevance'.

Delkonklusion

Overordnet set er den hyppigste nyhedsværdi 'bad news' efterfulgt af 'relevance'. Fokuserer man udelukkende på de dominerende nyhedsværdier er 'relevance' det kriterium, som bruges mest. Dette gælder særligt for Afrika, hvor over 70% af de dækkede historier har 'relevance' som den dominerende nyhedsværdi. Afrika skiller sig ud, da kun 3 af ud af 8 de nyhedsværdier vi kodede efter, er dominerende for artikler fra verdensdelen.

Derimod er nyhedsværdierne bredt repræsenteret i Asien, der spejler det generelle billede af nyhedsværdierne bedst. Kina repræsenterer dog et helt andet billede end resten af Asien, hvis man skiller de to fra hinanden. Det kun i artikler fra Kina, hvor 'the power elite', 'follow up' og 'conflict' var dominerende. 'Relevance' var også den mest forekommende dominerende nyhedsværdi i Kina, men forekom kun halvt så meget som i resten af regionen. I 11 ud af 16 artikler havde andre asiatiske lande 'relevance' som dominerende nyhedsværdi. Kina vidner derfor om en større variation af dominerende nyhedsværdier.

Hvad angår Latinamerika fyldte 'relevance' meget lidt sammenlignet med de andre verdensdele, men 'conflict' og 'the power elite' var til gengæld meget mere fremtrædende end i de andre verdensdele, især grundet Brasilien, hvor 'the power elite' var klart dominerende.

Oceanien gav ikke resultater nok til at kunne analysere.

Analysedel 3: Nærmere betragtning af de kodede artikler

I følgende afsnit vil vi præsentere den mere tekstnære analyse, der har dannet grundlag for de fortolkninger, der afspejler sig i den indsamlede data og i tildelingen af de forskellige nyhedsværdier. Analysedelen vil inkludere eksempler fra forskellige lande og komme ind på kontekstuelle og geopolitiske baggrunde for enkelte nyheder, som ydermere lægges til grund for tildelingen af nyhedsværdier.

Afrika og nyhedsværdier

Relevance

I 7 ud af de 9 nyhedsartikler omhandlende lande i Afrika, var 'relevance' den dominerende nyhedsværdi.

Et eksempel på dette er artiklen *Corona tvinger maratonikon til sommertræning i snelandskab*, skrevet af Kristian Klarskov og udgivet i Politiken sommeren 2020. Her berettes der om norske Sondre Nordstad, som måtte afbryde sin OL-løbetræning i Kenya og rejse tilbage til Norge grundet COVID-19.

I form af en lang detaljeret fortælling, inviteres læseren med Nordstad tilbage til Iten i Kenya hvor løberen befandt sig, da COVID-19 udviklede sig til en global pandemi.

I artiklen opnår læseren et indblik i situationen i Kenya, og hvordan det var i landet, da COVID-19 spredte sig, mens artiklens klare hovedfokus er på den norske maratonløbers oplevelser. Blandt andet fortælles der om, hvordan nedlukningen i Kenya resulterede i, at landmændene ikke længere kunne sælge deres varer, og derfor måtte begynde at stjæle fra hinanden for at få mad på bordet. På denne måde lærer læseren om COVID-19's konsekvenser for den kenyanske lokalbefolkning, mens vinklen dog er de ultimative konsekvenser for den norske maratonløber, som til sidst måtte rejse hjem og fortsætte sin træning i de norske kolde bjerge frem for de lune grusveje i Kenya (Klarskov, 2020).

Den danske læser får præsenteret oplysninger om COVID-19 forholdene i et land i Afrika igennem en fortælling om en mand, vi nemmere kan relatere os til end den kenyanske lokalbefolkning, nemlig en norsk sportsudøver.

Således optræder artiklen som et eksempel på, hvordan fokus er på konsekvenserne for ”verdens hurtigste hvide maratonløber” (ibid.), selvom det kan argumenteres, at de mest alvorlige konsekvenser, som beskrives i artiklen, reelt ligger hos lokalbefolkningen i Kenya.

Et andet eksempel på, hvordan læseren præsenteres for viden om et land i Afrika i form af en skandinavers personlige fortælling i lokalområdet, er artiklen *Danskere trodser anbefalinger og rejser i en nedlukket verden* udgivet i Berlingske i februar 2021, og er skrevet af Laura Kongsmark Schuldt. Her fortælles der om danske Morten Due, som midt i pandemien har slået sig ned på Zanzibar. Igennem artiklen er fokus hovedsageligt på danske Morten og hans hverdag i Tanzania, mens der sporadisk fremlægges fakta om situationen i landet.

Blandt andet beskrives det i artiklen, hvordan Tanzanias præsident John Magufili ikke tror på effekten af COVID-19 tests og derfor ikke lader sin befolkning teste. Senere i artiklen skrives der, at præsidentens mistillid til COVID-19's eksistens i Tanzania har resulteret i, at landet ej heller har indført restriktioner for at inddæmme smitten, at ”landets præsident har udtalt, at coronavirussen er »besejret«, og at der i Tanzania hverken er fokus på at teste befolkningen eller restriktioner” (Schuldt, 2020).

Således er artiklen endnu et eksempel på, hvordan læserne kortfattet informeres om situationen i Tanzania i en artikel om en dansker og hans personlige årsager til at flytte fra Danmark til Zanzibar midt i en pandemi. De konsekvenser, der fokuseres på i artiklen, handler således om danskere, at de rejser ud i verden i modstrid med Udenrigsministeriets rejsevejledninger og herunder konsekvenserne for Danmark. Artiklens fokus ligger ikke på, hvilke konsekvenser det har for Tanzanias lokalbefolkning, at deres præsident ikke anerkender COVID-19's eksistens i landet.

Ovenstående tendenser fortsætter i alle de 7 artikler som har nyhedsværdien relevance som den dominerende værdi. Det vil sige, at det kun er 2 ud af i alt 9 artikler om lande beliggende i Afrika, som reelt har landet som hovedfokus og ikke blot indgår som en del af en fortælling om enten en dansker, skandinaver eller Danmark som land, selvom de mest alvorlige konsekvenser ofte ligger hos lokalsamfundet i det pågældende område.

Conflict og power elite

De to artikler som ikke havde 'relevance' som dominerende nyhedsværdi var *Fodboldhold*

føler sig udsat for corona-snyd ved mesterskab, fra februar 2021 og *Ghanas tidligere leder er død af corona* fra november 2020, begge udgivet af Berlingske. Førstnævnte er en artikel på 105 ord og sidstnævnte på 110 ord. Til sammenligning er *Corona tvinger maratonikon til sommertræning i snelandskab* og *Danskere trodser anbefalinger og rejser i en nedlukket verden* på hhv. 4500 ord og 2040 ord. Det vil sige, at de to artikler om lande i Afrika, som ikke har en dansk vinkel, er betydeligt kortere end de øvrige artikler, som har 'relevance' som dominerende nyhedsværdi. Det samme gælder samtlige 7 artikler med 'relevance' som dominerede nyhedsværdi, eksempelvis artiklen *Smitten har vinger* (Aagaard, 2020) på 1200 ord og artiklen *Verdensscenariet som ingen tør tale om* (Aagaard, 2021) på 2990 ord.

På trods af det beskedne størrelsesforhold på artiklerne, er det dog alligevel interessant at undersøge, hvorfor lige netop nyhederne om fodboldlandsholdet i Congo og døden af en tidligere politisk leder i Ghana blev dækket i de danske medier uden at have eksplicit dansk relevans.

Artiklen om fodboldlandsholdet i Congo har 'conflict' og 'surprise' som nyhedsværdier. Nyheden handler om, hvordan Congos nationale fodboldlandshold anklagede værtsnationen Cameroun for en uærlig sejr over Congo, som sikrede Cameroun en plads i semifinalen ved fodboldturneringen African Nations Championship. Ifølge myndighederne i Cameroun var tolv af spillerne på Congos hold i ugerne op til kampen blevet testet positive for corona og måtte derfor i isolation i stedet for at træne med resten af holdet.

Det kan diskuteres, hvorfor de danske medier fandt denne nyhed vigtig nok til at slippe gennem det ellers snævre nåleøje. Artiklen har 'conflict' som nyhedsværdi, da problemet, der beskrives, netop handler om Congos spekulationer om, hvorvidt myndighederne i Cameroun, med motivet om at sikre egen plads i semifinalen på falske præmisser, påstod, at tolv af de congolesiske fodboldspillere havde COVID-19. I forhold til nogle af de tidligere nævnte problematikker i lande beliggende i Afrika, kan det dog argumenteres, at konflikten om fodboldsnyd til et regionalt mesterskab er af mindre alvor og vigtighed. Det kan derfor undre, at nyheden, som den eneste nyhed om Congo uden dansk relevans, kom i de danske mediers spotlys, frem for øvrige vigtige og alvorlige ting, der ellers foregår i landet. I forlængelse af dette, er den anden nyhedsværdi i artiklen 'surprise', da det er ganske usædvanligt og overraskende at COVID-19 danner grobund for snyd og konflikt om

en plads i semifinalen til et fodboldmesterskab. Selvom fodbold er den største sport i mange lande, så er alvoren i artiklen langt mindre end i mange øvrige artikler om COVID-19, som ofte handler om smittetal, dødstal, og økonomiske kriser forårsaget af den globale nedlukning mm. Det er derfor en mulighed, at historien blev dækket i de danske medier, da den havde en underholdningsværdi, handlede om et tema mange danske læsere allerede interesserede sig for og kunne fungere som et afbræk fra ellers meget alvorlige historier om COVID-19.

Den anden artikel, som ikke havde 'relevance' som dominerende nyhedsværdi, handlede, som navnet på artiklen antyder, om Jerry Rawlings, Ghanas tidligere præsident, som døde af coronavirus. Denne artikels dominerende nyhedsværdi er således 'the power elite', da den handler om en betydningsfuld politiker i Ghana. Umiddelbart er årsagen til, hvorfor denne artikel kom gennem nåleøjet meget ligetil og må være, at nyheder ofte kommer i de danske mediers søgelys, hvis de omhandler magtfulde mennesker såsom statsledere og toppolitikere.

Asien uden Kina

Relevance

I Asien var 'relevance', ligesom i Afrika, den hyppigste nyhedsværdi. *Europas store V-dag bød på håb og solidaritet trods en tyvstart*, udgivet i Politiken den 28. december 2020 og skrevet af Jesper Thobo-Carlsen og Jacob Svendsen, er en artikel, hvor Bahrain er blevet kodet for både 'relevance' og 'good news'. Den er relevant for os, fordi den sammenligner status på coronasituationen i Danmark med en række lande, herunder Bahrain, hvor det går godt. Det kan ses i følgende citat: "Bahrain har godkendt både Pfizer/BioNTechs vaccine og den kinesiske Sinopharm og har vaccineret flere end 50.000 med første dosis af to" (Thobo-Carlsen & Svendsen, 2020). Således er artiklen endnu et eksempel på, hvordan lande fra det Globale Syd kun nævnes kortfattet i forbindelse med Danmark.

Magnitude og bad news

Udover Kina udgjorde Indien en stor andel i Asien, hvor vi samlet fandt 4 artikler med 4 dominerende nyhedsværdier.

I artiklerne *I morgen* fra Politiken og *Nationalist leder Indiens kamp mod corona* fra

Berlingske, der begge er den samme artikel med forskellige rubrikker, lægges der vægt på, at Indien er stort land med en stor befolkning, som alle skal vaccineres (Jørgensen: 2020; Ritzau: 2020), og at dette er en stor opgave for landets leder. Et eksempel på nyhedsværdien 'magnitude' ses i artiklerne i følgende citat: "Dels er virusset meget udbredt i Indien, dels er store dele af befolkningen meget fattig, så en nedlukning har store konsekvenser. Og dels skal han [Modi] have omkring 1,3 milliarder indere til at rette ind" (ibid.).

Problematikken om coronavacciner kommer særligt til udtryk i artiklen *Indien: Vores håb er, at der snart kommer en vaccine* skrevet af Claus Blok i Berlingske i september 2020. Artiklen beretter om, at landet ikke har nok vacciner til den massive befolkning. Artiklen er kodet efter nyhedsværdien 'bad news', fordi den går i dybden med den svære situation, som Indien står i økonomisk.

Kina

Relevance, power elite og conflict

I vores kodning var 'relevance' den dominerende nyhedsværdi i 5 ud af 16 af artiklerne omhandlende Kina. Her er artiklerne *Du kan godt gøre dig klar - den nye verdensorden kommer* (Winther & Kruse, 2020) og *Husk voks til øregangene, hvis Xi Jinping sætter We are the World på fra Berlingske* (Parello-Plesner, 2021) interessante, fordi de begge omhandler pandemiens økonomiske indvirkning på hhv. vestlig og kinesisk økonomi. Dette er på trods af, at den førstnævnte egentlig er kodet til primært at være domineret af 'conflict', men dette skyldes magtkonflikten mellem USA og Kina, som artiklen beretter om. Der står: "En historisk magtforskydning er under opsejling. Kina er på nippet til at vippe USA af pinden som verdens største økonomi" (Winther & Kruse, 2020).

Vi kan se nyhedsværdien relevance i følgende citat: "*Kinas vækst vil ligge på tre procent i år. Næste år er det omkring otte procent. Sådan ser det ikke ud i Danmark eller i USA*" (ibid.). Her nævnes Danmark eksplicit og sættes i samme bås som USA, som artiklen ligeså i høj grad handler om. Karakteristisk for disse økonomiske artikler er, at Kina fremstår som en trussel for Vesten/USA og dermed også for os danskere.

Ofte omtales Kina også som landet, hvor virussen opstod. Dette ses blandt andet i artiklen *WHO-efterforsker: Måske var smittede mink årsag til hele pandemiens start i Kina*, hvor

der skrives: “Den skæbnesvangre begivenhed indtraf for lige omkring et år siden. Et sted i Kina sprang en helt ny variant af coronavirus fra et ukendt værtsdyr til et eller flere mennesker” (Aagaard, 2020). Her gør nyhedsværdien ‘relevance’ sig også gældende, da ovenstående kan tolkes som, at artiklen henviser til, at det ukendte værtsdyr kunne have været mink, som en hentydning til mink-skandalen herhjemme.

Flere af artiklerne også kodet med nyhedsværdien ‘the power elite’ og 3 artikler har nyhedsværdien ‘the power elite’ som sin dominerende nyhedsværdi.

Dette ses særligt i artiklen *Kina: Nu ruster de sig til det store opgør*, som blev udgivet 9. november 2020 i Politiken skrevet af Mikkel Secher. Den omhandler et planlagt diplomatisk besøg af en amerikansk minister, som rejste til Taiwan for at diskutere landets coronahåndtering. Når USA sender en minister til Taiwan for at diskutere sundhedsmæssige sager og COVID-19-situationen, kan det derfor tolkes som en konflikt, når artiklen beretter, at: “...Kina (reagerede) skarpt og opfordrede til at aflyse besøget” (ibid.).

Samme værdier, ‘conflict’ og ‘the power elite’, er også kodet i artiklen *Hundredvis demonstrerer i Hongkong* skrevet af Tyrone Siu i Berlingske maj 2020. Artiklen omhandler en demonstration mod den nye sikkerhedslov i Hong Kong, som fandt sted på trods af, at den kinesiske regering frarådede at samles mere end 8 personer grundet coronapandemien. Kampen mellem demonstranter og den kinesiske regering lever op til kriteriet ‘the power elite’, men i høj grad også ‘conflict’. Det ses bl.a. i følgende citatet: “[...] tiden er virkelig ved at rinde ud for Hongkong, og det er vores begrundelse (red: for at demonstrere). Selv under COVID-19” (Siu, 2020).

Latinamerika

The power elite

En af de mest tydelige tendenser i de kodede artikler fra Latinamerika er, at 7 af dem er fra Brasilien, hvilket gør Brasilien til det land næst efter Kina, som er kodet mest. Bortset fra en enkelt artikel optræder nyhedsværdien ‘the power elite’ i dem alle, og i 4 af dem er det den dominerende nyhedsværdi. Nyhedsværdien power elite er kodet, fordi alle 5 artikler handler om Brasiliens præsident Jair Bolsonaro.

Artiklerne har det tilfælles, at Bolsonaro bliver portrætteret som upålidelig og korrump. I artiklen *Video afslører Brasiliens præsident i trusler og løgne*, som blev trykt i Politiken maj 2020, skriver latinamerikakorrespondent Anne M. Sørensen, at “præsidenten har blandet sig i politiets arbejde for egen vindings skyld” (Sørensen, 2020a).

I Berlingskes artikel *Præsident er smittet med coronavirus* skrevet af Rasmus Schulz i juli 2020 fokuseres der mere på Bolsonaros benægtelse af COVID-19 som en dødelig virus. I den korte artikel på blot 98 ord citeres præsidenten for at have kaldt virussen for “en lille influenza” (ibid.), hvorefter det nævnes, at Brasilien på daværende tidspunkt var oppe på 65.000 COVID-19 dødsfald.

Conflict og surprise

Som beskrevet i analyseafsnit 2 er 40% af artiklerne fra Latinamerika kodet med nyhedsværdien ‘conflict’ som den dominerende nyhedsværdi. Her var det især en artikel, *Stor ulighed har fået corona til at sprede sig vildt i Latinamerika* udgivet i Politiken i juni 2020 skrevet af Anne Sørensen, hvor coronasituationen i landene Brasilien, Peru, Bolivia, Colombia, Ecuador og Mexico bliver beskrevet detaljeret, der havde indflydelse på statistikken. Alle beskrivelserne af pandemien i de pågældende lande er domineret af konflikt og rædsel. For eksempel fortælles det, hvordan COVID-19 dødsofre lå på gaderne i Guayaquil i Ecuador. Derudover udtaler en ekspert, at pandemiens konsekvenser skal ses i lyset af Latinamerikas store ulighed og konflikt mellem borgerne og myndighederne.

Artiklens afsnit om Brasilien handler ligesom de førnævnte ‘the power elite’-artikler om Bolsonaro og de konflikter, der er opstået i forbindelse med hans benægtelse af COVID-19, og hans uenigheder med landets sundhedsminister og guvernører. Bolsonaro bliver sammenlignet med Donald Trump, og det bliver beskrevet, hvordan hans håndtering af pandemien har skabt ham mange politiske fjender på samme måde som amerikans tidligere præsident.

Nyhedsværdien ‘conflict’ er også kodet som dominerende i en artikel fra Venezuela: *Human Rights Watch: Venezuela lyver om dødstal* fra 1. juni 2020 skrevet af Anne M. Sørensen i Politiken. I artiklen beskrives Venezuelas regering som utroværdig og løgnagtig, på samme måde som Bolsonaro bliver portrætteret i de andre artikler.

Artiklen er også kodet med 'surprise' som den dominerende nyhedsværdi. Overraskelsesværdien i artiklen kommer til udtryk, fordi den handler om, hvordan en rapport fastslår, at Venezuela har omkring 30.000 dødsfald frem for 10, som den venezuelanske regering ellers havde pralet med. Der stilles en stærk kontrast op mellem sandhed og løgne, og rapportens afsløring gør historien overraskende.

Diskussion

Med udgangspunkt i Wus teori om verdenspressens dækning af udlandsnyheder, vil vi i dette afsnit diskutere mulige årsager til undersøgelses findings. Diskussionen vil primært centrere sig om de udslag i vores analyse, som vi selv fandt mest interessante og iøjenfaldende.

Diskussion

Undersøgelsens fund stemmer overens med Wus tese om “discrepancy between the “real world” and the “news world”, hvor nyhedsflowet fra nogle lande vil prioriteres i medierne, mens andre landes nyheder sorteres fra, hvilket resulterer i at folkefærd og lande vil få ulige repræsentation i medierne (Wu, 2000:109).

I sin forskning forsøgte Wu at finde svaret på hvilke systemiske strukturer der determinerer hvilke lande der modtager mest opmærksomhed i pressen (Ibid:111). I sin undersøgelse fandt han blandt andet at Kina var et af de lande som modtog mest dækning, hvilket også var resultatet i vores egen undersøgelse.

Vi fandt, at omkring 27 procent af artiklerne handlede om Kina alene, og at Kina dermed modtog markant mere opmærksomhed i medierne end alle øvrige lande i det Globale Syd. COVID-19 virussen stammer fra Kina, og ovenstående resultat er derfor ikke overraskende. Dog spredte COVID-19 sig hurtigt til resten af verden i begyndelsen af 2020, og Kina er sidenhen blevet signifikant overhalet i forhold til smittespredning, dødstal mm. Pr. 1. juni 2021 lå Kina som nummer 62 på listen over hårdest ramte lande i verden af COVID-19 på parametre såsom samlede antal dødsfald og smittede (Statista, 2021). Spørgsmålet er derfor om der er øvrige årsager til at Kina dækkes så meget mere i den danske presse end alle andre lande i det Globale Syd.

Ifølge Wu, er handel den mest indflydelsesrige determinant, når det kommer til et lands dækning i medierne. Jo større en økonomi et land har, jo mere vil landet dækkes i medierne (Wu, 2000:127). Kina har den andenstørste økonomi i verden kun overgået af USA. Kinas BNP udgør omkring 15 procent af verdens samlede BNP mens Japan på tredjepladsen ‘kun’ udgør 6 procent (Worldometer, 2021). Kina er dermed sammen med USA den udtrykkeligt største økonomiske magt i verden.

Ifølge Wu er international politisk magt ligeledes en vigtig determinant, hvilket Kina også er, da landet af flere forskellige bureauer rangeres som i top tre over de generelt mest magtfulde lande i verden (Worldpopulationreview, 2019), (Ceoworld, 2021). Det kunne derfor være muligt, at årsagen til at Kina er blevet dækket signifikant mere end de øvrige lande i det Globale Syd er en kombination af at Kina er ophavslandet til coronavirussen, og at Kina er det eneste land i det Globale Syd, som er en såkaldt 'elite nation' (Wu, 2000: 127) med stor international økonomisk og politisk magt.

På andenpladsen over det mest dækkede land i vores undersøgelse lå Brasilien, som stod for 11 procent af vores kodede artikler. Landet modtog en signifikant mindre dækning end Kina, men blev dog stadig dækket betydeligt mere end de øvrige lande, hvor Indien med 6 procent lå på tredjepladsen.

Brasilien ligger på 8. pladsen over verdens største økonomier (Worldometer, 2021), og rangeres som nr. 26 i international politisk magt (Worldpopulationreview, 2019), (Ceoworld, 2021), og er det land i Sydamerika, der ligger højest på listen. Således lever Brasilien op til Wu's kriterier i forhold til økonomisk og politisk magt.

Det kan antages, at de danske mediers store dækning af Brasilien skyldes deres højreorienterede og populistiske præsident Jair Bolsonaro, hvilket også understøttes i faktummet at 5 ud af 7 artikler om Brasilien havde power elite som nyhedsværdi. Der er dog mange statsledere i det Globale Syd som har højreekstremistiske holdninger og som har en iøjnefaldende håndtering af COVID-19 krisen. Dette gælder blandt andet Mexicos præsident Lopez Obrador. Gennem hele pandemien har Obrador blandt andet offentligt modsagt råd fra de mexicanske sundhedsmyndigheder, nægtet at gå med maske, mens han også opfordrede den mexicanske befolkning til at trodse myndighedernes opfordring til at bruge maske og isolere sig (Vivanco, 2021). I maj 2020 kom det frem at Obrador løj om landets COVID-19 dødstal (ibid.), som aktuelt ligger på omkring 229 tusinde mennesker (Statista, 2021).

Et andet eksempel er Tanzanias tidligere præsident John Mangufuli, som benægtede COVID-19's eksistens i Tanzania og som beskyldte COVID-19 tests og vacciner for at være et placebo-apparat produceret af rige vestlige lande med formålet at stjæle penge fra rige afrikanere. Blandt andet udtalte han "Vaccines are not good. [...] Tanzanians should be careful with these imported things. [...] This nation is rich, Africa is rich, everyone wants

some of it". (Reuters, 2021). Derudover påstod præsidenten at han havde overværet papayafrugter og geder som blev testet positive for COVID-19, og at man derfor ikke kunne regne med tests. I maj 2021 erklærede Mangufuli Tanzania kureret for corona, og forbød dermed al statistikføring over smitte- og dødsudviklingen i landet i forbindelse med virussen (ibid.). Der er dog spekulationer om at Tanzania har været meget hårdt ramt, og i marts 2021 døde Mangufuli angiveligt selv af COVID-19 (Ibid). Man kan derfor undre sig over, hvorfor lige netop Bolsonaro er endt i mediernes søgelys.

Bolsonaro er i mange sammenhænge blevet betegnet som Brasiliens version af USA's forhenværende præsident Donald Trump, da han blandt andet benægter klimaforandringerne og både er imod abort og ægteskab mellem homoseksuelle (Christiansen, 2018). Særligt de to præsidenters katastrofale håndtering af COVID-19 er ofte blevet sat i forbindelse med hinanden (Ibid), og både Brasilien og USA ligger i top tre over de lande i verden med flest døde af COVID-19 (Statista, 2021). Derfor er det sandsynligt, at interessen for Bolsonaro og Brasilien også er et resultat af den massive opmærksomhed danske medier retter mod USA, og hvor meget emner har fyldt, der har haft relation til Donald Trump. Det har bidraget til, at danske medier også før coronakrisen havde rettet blikket mod Bolsonaro og der allerede eksisterede et narrativ, nye historier kunne placeres i. Også læserne kunne præsenteres for artikler om landet og på forhånd have en generel referenceramme, at sætte dem op imod.

I diskussionen om hvorfor Brasilien og Kina blev dækket meget i medierne, opstår en mulig forklaring på hvorfor Afrika i modsætning ikke blev dækket meget i medierne. Selvom Afrika fyldte 30,5 procent af vores undersøgte lande, fyldte verdensdelen blot 16,5 procent af de kodede artikler. Derudover, havde 7 af de 9 artikler omhandlende Afrika en dansk vinkel, og Afrika var derfor sjældent omdrejningspunktet for artiklerne. Det kan således argumenteres, at undersøgelsen indikerer at Politiken og Berlingskes interesse for lande i Afrika mht. COVID-19 er lille. I lyset af Wus teori om økonomi som den ultimativt vigtigste determinant i et lands dækning i medierne, kan det argumenteres at den minimale dækning af Afrika skyldes, at kontinentet har minimal økonomisk magt på verdensplan. Samlet udgør Afrika blot 3 procent af verdens samlede BNP (Coleman, 2020). Omvendt er det også en mulighed at den lave medieinteresse for COVID-19 i Afrika skyldes at verdensdelen ikke har været lige så hårdt ramt af pandemien som øvrige verdensdele.

Ifølge Wu, vil et land også komme i mediernes søgelys, hvis landet rammes af en katastrofe i meget stor skala, og især hvis denne katastrofe kan have store potentielle konsekvenser for resten af verden (Wu, 2000: 126). Indien kunne nævnes som eksempel i denne sammenhæng, siden landet, som vist i del 3 af analysen, har svært ved at få hele sin befolkning til at rette ind, overholde restriktioner og formå at få dem alle vaccineret, hvilket særligt er grundet befolkningens størrelse. En stor befolkning ville ikke være en katastrofe i sig selv, men det bliver problematisk under en pandemi.

Konklusion

Ud fra vores analyserede data og vores overvejelser om dem, kan vi drage flere konklusioner om Berlingske og Politikens dækning af COVID-19 historier fra det Globale Syd.

Vi kan konkludere, at langt størstedelen af det Globale Syd slet ikke er blevet belyst i vores udvalgte perioder. Og selv blandt de 61 lande, hvor vi registrerede artikler om COVID-19, var det kun 27, hvor indholdet kunne kodes.

De tre verdensdele Afrika, Asien og Latinamerika fik, til trods for deres forskellige antal lande, dækket næsten lige mange af dem. Dækningen af de enkelte lande var også meget ligeligt fordelt. De to store undtagelser var Kina, der fik 27.42% af dækningen fra vores kodede artikler og Brasilien, der fik 11.29%. Oceanien blev dækket så lidt, at en videre analyse af dataen ikke var mulig.

Selvom 'bad news' var den nyhedsværdi, der dukkede op oftest, så var det 'relevance', der havde den største vægt. 'Relevance' var dominerende i 93% af de artikler, der var kodet for værdien og var med 41,5% den mest repræsenterede dominerende nyhedsværdi. Dette gjorde sig især gældende for Afrika, som næsten kun blev dækket, hvis artiklerne havde en relevans for Danmark.

Også historier fra Asien blev hovedsageligt dækket, hvis de havde 'relevance' for Danmark. Kinas ekstraordinære dækning kan skyldes deres stigende tyngde som global supermagt, men også at coronavirussen havde sit første udbrud i landet.

Latinamerika blev generelt præsenteret som konfliktfyldt, med stor fokus på dårlig håndtering af coronakrisen. Brasilien fik særlig opmærksomhed grundet deres præsident Jair Bolsonaro, som allerede på forhånd var en kendt figur i den danske presse.

Opsummerende kan Politiken og Berlingskes dækning af COVID-19 i det Globale Syd altså hovedsageligt kendetegnes ved at skulle have en relevans for Danmark eller omhandle en geopolitisk stormagt.

Litteraturliste

Bøger

Anderson, B. (2001). *Forestillede fællesskaber - Refleksioner over nationalismens oprindelse og udbredelse*. København: Roskilde Universitetsforlag.

Shoemaker, P. J. & Vos, T. P. (2009). *Gatekeeping theory*. 1 red. New York: Routledge.

Eskjær, F. M., & Helles, R. (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse*. København: Samfundslitteratur.

Videnskabelige artikler

Dados N. & Connell R. (2021) The Global South. *Contexts*, 11(1), 12-13.

Galtung, J. & Ruge, M. H. (1965). The Structure of Foreign News. *Journal of Peace Research*, 2(1), 64-91.

Harcup, T. & O'Neill, D. (2016). What is news? News values revisited (again). *Journalism Studies*, 18(12), 1-19.

Wu, H. (2000). Systemic determinants of international news coverage: A comparison of 38 countries. *Journal of Communication*. 50 (2), 110-130.

Avisartikler

Aagard Henrik, L. (2020, 15. november). WHO-efterforsker: Måske var smittede mink årsag til hele pandemiens start i Kina. *Berlingske*.

Aagard Henrik, L. (2020, 27. december) Smitten har vinger. *Berlingske*.

Aagard Henrik, L. (2021 31. januar) Verdensscenariet som ingen tør tale om: Den Tredje Bølge. *Berlingske*.

Blok, K. (2020, 19. september) Indien: Vores håb er, at der snart kommer en vaccine. *Berlingske*.

Jørgensen, F. (2020, 16. september). Nationalist leder Indiens kamp mod corona. *Berlingske*.

Klarskov, K. (2020, 5. juli). Corona tvinger maratonikon til sommertræning i snelandskab. *Politiken*.

Parello-Plesner, J. (2021, 31 januar) Husk voks til øregangene, hvis Xi Jinping sætter We are the World på. *Berlingske*

Ritzau (2020, 12. november) Ghanas tidligere præsident er død af corona. *Berlingske*.

Ritzau (2020, 16. september) I morgen. *Politiken*

Ritzau (2021, 1. februar) Fodboldhold føler sig udsat for corona-snyd ved mesterskab. *Berlingske*.

Schuldt, L. K. (2020, 1. februar) Danskere trodser anbefalinger og rejser i en nedlukket verden. *Berlingske*.

Secher, M. (2020, 9. november). Kina: Nu ruster de sig til det store opgør. *Politiken*.

Shulz, R. B. (2020, 8. juli) Præsident er smittet med coronavirus. *Berlingske*

Siu, T. (2020, 25 maj) Hundredevis demonstrerer i Hongkong. *Berlingske*

Sørensen, A. (2020, 1. juni) Human Rights Watch: Venezuela lyver om dødstal. *Politiken*,

Sørensen, A. (2020a, 5. maj). Video afslører Brasiliens præsident i trusler og løgne. *Politiken*.

Sørensen, A. (2020b, 2. juli). Stor ulighed har fået corona til at sprede sig vildt i Latinamerika. *Politiken*.

Thobo-Carlsen, J. & Svendsen, J. (2020 28. december) Europas store V-dag bød på håb og solidaritet trods en tyvstart. *Politiken*,

Thomsen Blok, K. (2020 19. september) Vores håb er, at der snart kommer en vaccine. *Berlingske*.

Winther, L. & Kruse, S. (2020, 25. december). Du kan godt gøre dig klar - den nye verdensorden kommer. *Berlingske*.

Websider

Coleman, C. (2020): *This region will be worth \$5.6 trillion within 5 years - but only if it accelerates its policy reforms*. World Economic Forum. URL:

<https://www.weforum.org/agenda/2020/02/africa-global-growth-economics-worldwide-gdp/> Hentet: 14-06-2021

Papadopoulos, A. (2021): *The World's Most Powerful Countries For 2021, Ranked*. CEOWorld Magazine. URL:

<https://ceoworld.biz/2021/01/02/the-worlds-most-powerful-countries-for-2021-ranked/> Hentet: 14-06-2021

Reuters Staff (2021): *Tanzania's 'Bulldozer' president and COVID-19 sceptic dies*. Reuters. URL:

<https://www.reuters.com/article/us-tanzania-president-mangufuli-obituary-idUSKBN2B930J> Hentet: 14-06-2021

Statista (2021): *Coronavirus (COVID-19) deaths worldwide per one million population as of June 14, 2021, by country*. URL:

<https://www.statista.com/statistics/1104709/coronavirus-deaths-worldwide-per-million-inhabitants/> Hentet: 14-06-2021

Thomas, C. (2021): *Populismen efter Trump #1: Bolsonaro – Trump of the Tropics*. pov.INTERNATIONAL. URL:

<https://pov.international/brasiliens-bolsonaro-trump-of-the-tropics/> Hentet: 14-06-2021

Vivanco, J. M. (2021): *Will López Obrador continue playing with Mexicans' health?*. Human Rights Watch. URL:

<https://www.hrw.org/news/2021/02/03/will-lopez-obrador-continue-playing-mexicans-health> Hentet: 14-06-2021

Worldometer (2021): *GDP by Country*. URL:

<https://www.worldometers.info/gdp/gdp-by-country/> Hentet: 14-06-2021

World Population Review (2021): *Most Powerful Countries 2021*. URL:
<https://worldpopulationreview.com/country-rankings/most-powerful-countries> Hentet:
14-06-2021

Wu, J. et. al. (2021): The Pandemic's Hidden Toll: Half a Million Deaths. The New York Times. URL:
<https://www.nytimes.com/interactive/2020/04/21/world/coronavirus-missing-deaths.html> Hentet 14-06-2021

Artikel 1

Artiklen er på 2356 tegn og er skrevet til målgruppen: Mænd/kvinder over 25, som er interesserede i økonomi- og udlandsstof samt arbejdsforhold. Artiklen er rettet mod udgivelse i finans.dk, som er en avis der, ifølge deres hjemmeside, henvender sig til travle mennesker, der søger indsigt og sammenhæng i moderne erhvervsliv og økonomi.

Argentinas økonomi lider store laster under coronapandemien – men klarer sig stadig bedre end Grækenland og Italien

En kontinuerlig stigende inflation, et fald i BNP og et kommende valg forårsager, at Argentinas økonomi er endnu værre stillet end før pandemien.

Af Vibeke Loft-Magnussen

Nedlukningen har store økonomiske konsekvenser for Argentina. Landet har haft en negativ økonomisk vækst på 10% under nedlukningen i 2020 og inflationen er fortsat høj, hvilket presser reallønnen ned. På trods af den negative vækst har landet gratis lægehjælp, men systemet er blevet meget presset under nedlukningen. Det fortæller den danske ambassadør i Argentina, Søren Vøhtz. Den offentlige statsgæld er i øjeblikket på 106% af BNP, og regeringen indfører ikke nødvendige

økonomiske nedskæringer grundet det kommende midtvejsvalg i oktober 2021. Dette beretter Dansk Industris seneste markedsrapport for Argentina foretaget i maj 2021.

Fakta om Argentina:

- **Argentina fører fastkurspolitik sat efter USD**
- **Størstedelen af Argentinas gæld er i USD**

Kilde: Dansk Industri

Argentina klarer sig bedre end europæiske lande

På trods af den høje økonomiske statsgæld, klarer Argentina sig bedre end EU-lande som Grækenland og Italien. Tabellen nedenfor viser, at gælden i henholdsvis Italien og Grækenland er steget med 9,5 og 9,7 procentpoint under nedlukningen, og at den samlede gæld er steget til henholdsvis 155,6% og 205,6% af BNP i 2020. I den kontrast ser Argentinas statsgæld på

106% pludselig ikke så slem ud. Til sammenligning beretter Danmarks Statistik, at Danmark har haft en negativ økonomisk vækst på -1,1% under coronanedlukningen, og at vi i 2020 i Danmark havde en statsgæld på 42,2% af BNP.

Offentligt underskud og gæld i EU-landene efter enhed, funktion, land og tid

	2017	2018	2019	2020
I % af BNP				
Offentlig ØMU-underskud				
Grækenland	0,6	0,9	1,1	-9,7
Italien	-2,4	-2,2	-1,6	-9,5
Danmark	1,8	0,7	3,8	-1,1
Offentlig ØMU-gæld				
Grækenland	179,2	186,2	180,5	205,6
Italien	134,1	134,4	134,6	155,8
Danmark	35,9	34,0	33,3	42,2

Kilde: Danmarks Statistik

Kunstigt økonomisk åndedræt med kontroversielle politiske tiltag

Regeringen indførte prislofter for at holde forbruget i gang, men det forårsagede mangel på visse varer i landet. Søren Vøhtz fortæller, at mange har måttet gå på gaden og søge efter et nyt arbejde under nedlukningen, fordi man ikke har netforbindelse i samme grad som i Danmark og dermed ikke har kunnet arbejde hjemmefra. Markedsrapporten fra Dansk Industri beskriver, at arbejdsløsheden i Argentina de sidste mange år er steget, senest til 11,5% i 2020. Denne opadgående tendens ville højst sandsynligt være blevet ved, hvis ikke regeringen i starten af coronakrisen indførte forbud for virksomheder mod at fyre deres ansatte. Forbuddet er dog ifølge rapporten lige trådt ud af kraft i slut maj 2021.

Artikel 2

Læsevejledning

Artiklen her er skrevet til udlandssektionen hos Politiken, og henvender sig til læseren som interesserer sig enten for det globale nyhedsstof eller dybdegående fodboldartikler. Artiklen kunne også have været tiltænkt en sportssektion, men jeg har vurderet at artiklens fokus er på kulturen i Brasilien og dets befolkning, mere end det er på selve fodbolden. Artiklen er på 2738 antal tegn.

Copa América deler den brasilianske befolkning

af Erik Meincke Thøgersen

I Danmark er Brasilien lig med karneval i gaderne og sambabold på en sandstrand. Men der har ikke været så meget at glæde sig over i Brasilien, som har haft fem gange så mange coronadødsfald, som Danmark har. Alligevel har landet påtaget sig værtsrollen for den sydamerikanske fodboldturnering Copa América, og det skaber splittelse i landet.

Det fortæller Peter Arnholdt, der er udlandsdanser og bosat i Belo Horizonte i Brasilien. Normalt er fodbold noget, som samler den brasilianske befolkning, men nu deler det dem. Der er dem, som mener, at Copa America skal udskydes, for at mindske coronasmitten, og så er der coronaskeptikerne, der, ført an af præsidenten Jair Bolsonaro, mener, at det er vigtigt at holde landets økonomi kørende på trods af coronavirussen.

“Brasilianerne er et delt folkefærd. Vi har en højrefløj med Bolsonaro som mener, at det bare er en kraftig influenza, og så har vi den anden fløj som mener, at borgerne skal beskyttes så meget som muligt”, fortæller Peter Arnholdt.

Fodboldstjerne bliver latterliggjort

Spillerne i den brasilianske landsholdstrup, har talt åbent om deres modstand mod at spille fodbold, mens en sundhedskrise plager landet, og straks måtte de mærke, hvordan landet er polariseret i debatten om corona, og hvordan ingen af siderne holder sig tilbage fra at kritisere den uenige part.

“Når spiller- og trænerstaben sætter sig imod, og ikke vil tale med pressen, så bliver Neymar til Neymarx, og landstræner Tite bliver til Titsky. Enten er du for, eller også er du imod, og der bliver brugt alle midler for at dæmonisere den anden part”, fortæller Peter Arnholdt

Guldfejring er en potentiel smittebombe

Skulle Brasilien gå hen og vinde dette års Copa América, vil brasilianere formentlig samles for at fejre triumfen. Skulle det ske, kan det resultere i et øget smittetryk, fortæller seniorforsker i mikrobiologi Lars Andrup.

“Det er min overbevisning, at et sådan arrangement udgør en betydelig risiko, i en befolkning, hvor mange er smittede og relativt få vaccinerede. Hvis der er mange smittede, som deltager i en begivenhed med mange mennesker, og adfærd og ydre forhold er gunstige for virussen, vil det kunne medføre mange smittede”

Copa America bliver afholdt fra den 13. juni til den 10. juli, og Brasilien bliver anset for at være en af favoritterne.

Artikel 3

Læsevejledning

Artiklen er skrevet til nyhedsmediet globalnyt.dk, som publicerer historier fra lande i Afrika, Asien og Latinamerika. Mediet beskriver selv, at de bringer historier fra udlandet, som andre medier overser eller undervurderer. Mediet har blandt andet publiceret historier om ulighed og corona, og hvordan coronakrisen har påvirket kvinders levestandarder i latinamerikanske lande, herunder Ecuador. Målgruppen for artiklen er danskere, der er interesserede i aktuelle, globale nyheder fra det Globale Syd. Artiklens antal tegn er 2393.

Coronakrisen rammer de fattigste: Udsatte børn skal have onlineundervisning, men de færreste ejer en computer

Af Emma Dalskov

Børn og unge i Ecuadors hovedstad Quito har onlineundervisning, men det er de færreste af dem, der ejer en computer eller mobil. Leder på center for udsatte børn fortæller, at få familier i området har råd til internet eller elektronik.

Zoom-møder og opgaveskrivning på computer er blevet hverdag for danske børn og unge under coronapandemien. Også i Ecuadors hovedstad Quito skal studerende gå i skole på andre måder, end hvad de er vant til.

Men det er et problem for de børn, der kommer fra familier, som ikke har råd til en computer eller mobiltelefon. Sådan lyder det fra Mario Piedra, som er uddannet psykolog og leder på Sinsoluka centret i Quito:

- Det er meget svært for børnene at have skole online, fordi de ikke har de teknologiske redskaber, og hvis de har, så har de ikke adgang til internet, fordi deres familier ikke har penge til det, siger han.

Fra gaden til skole

På Sinsoluka centret kan gadebørn eller børn fra udsatte familier få lektiehjælp og et varmt måltid.

Ifølge Mario Piedra er det under coronakrisen vigtigere end nogensinde før at give de fattige børn i Quito en hjælpende hånd til at få en uddannelse, fordi de ikke får hjælp i skolen:

- Børnene skal stadig passe deres skole, selvom de hverken har viden om teknologi, egne computere eller internet. Derudover er lærerne ikke tilgængelige til at vejlede børnene, siger han.

Mario Piedra fortæller også, at et af Sinsoluka centrets vigtigste mål er at undgå, at børnene dropper ud af skolen:

- Hvis børnene dropper ud af skolen, ender det ofte med, at forældrene involverer dem i børnearbejde, eller at de bliver udsat for vold i hjemmet. Det vil vi for alt i verden forsøge at undgå, siger han.

11-årige Jairo savner at gå i skole

Et af de børn, der kommer på Sinsoluka centret for at få hjælp til undervisning på Zoom, er 11-årige Jairo Jacome, som går i 6. klasse.

Jairo har, ligesom de fleste andre børn på Sinsoluka, ikke en computer eller mobiltelefon og kan derfor ikke følge med i sin undervisning:

- Min mor sælger slik på gaden og tjener meget lidt, så vi har hverken computer eller internet. Derfor kommer jeg på Sinsoluka med min bror, så vi kan få hjælp til at modtage og sende vores lektier. Jeg har kun deltaget i meget få timer på Zoom, men jeg har ikke lært så meget, siger han.

Artikel 4

Læsevejledning

Mit mål var, at skrive en artikel, der undlod at dække et land fra det Globale Syd ud fra en vinkel, der ville være relevant for Danmark. Artiklen er tiltænkt Politiken, da jeg benytter mig af deres egen latinamerikakorrespondent. Artiklens referencer til Kina vil forhåbentlig kunne opveje manglen på 'relevance', i redaktørens beslutning om at udgive den, da danske medier i højere grad dækker indhold fra Kina end andre lande fra Asien. Antaer 2391.

Samarbejde på tværs af Stillehavet sikrer Chile en førende position i vaccinekapløbet

af Oliver Wollenberg Christensen

Imens man i de største dele af Sydamerika er langt bagud, når det kommer til vacciner mod COVID-19, er Chile et af de lande i verden, der har vaccineret flest af sine borgere. Det skyldes især gode forbindelser til Kina.

44,4%. Så høj er procentdelen af chilenere, der er færdigvaccinerede mod COVID-19. Dermed ligger landet på en global syvendeplads, når det kommer til vaccineringen af sine borgere.

Trine Danklefsen, rådgiver for politik og kultur på den danske ambassade i Santiago, har et bud på, hvorfor Chile er så langt foran sine naboer.

“Det er storpolitik, når det kommer til stykket”, siger hun.

Chile bruger nemlig hovedsageligt den kinesiske vaccine CoronaVac i sit vaccinationsprogram. Og Chile har længe haft et godt forhold til Kina. Et forhold der har været afgørende, mener Anne Sørensen, latinamerikakorrespondent for Politiken:

“At Chile kunne skaffe så mange vacciner fra Kina, det skyldes forbindelser.”

Samarbejde om økonomi og medicin

Anne Sørensen, der har boet i Chile i tretten år, fortæller, at det især er kobber, som bruges til ledninger, der i store mængder bliver eksporteret til Kina.

“Det myldrer med kinesere i Chile. De har været økonomisk til stede i mange år og investerer hovedsagligt i minedrift. Men den kinesiske stat opkøber også vingårde og laksefarme for at brødføde sin befolkning.”

Også på det medicinske område var de to lande allerede forbundet. Således samarbejdede det Katolske Universitet i Chile allerede på forhånd med det kinesiske firma Sinovac, der nu producerer den kinesiske vaccine.

“Man kunne hurtigt få samarbejdet i gang med Kina, da man allerede havde det logistiske setup. Man hører også, at de fik det til en fordelagtig pris, og at store mængder blev reserveret til Chile.”, siger Trine Danklefsen.

Det chilenske diplomati var hurtigt ude for at skaffe alle de vacciner, man kunne få fat i. Men det var kineserne, der endte med at være den vigtigste leverandør.

Ulighed dræber

Til trods for den høje vaccinationsrate, er ikke alt rosenrødt for Chile. Landet er præget af ekstrem ulighed, og især den fattige del af befolkningen har ikke kunnet overholde restriktioner, hvis de skulle brødføde sig selv. Derfor er det også de fattige kommuner, der har set flest dødsfald.

Over 30.000 mennesker i Chile er døde af corona.

Artikel 5

Læsevejledning

Artiklen er skrevet til udlandssektionen hos Politiken, og er skrevet til en målgruppe der særligt interesserer sig for humanitære emner. Artiklen er skrevet med et dansk perspektiv idét at artiklens kilde er en dansk røde kors medarbejder, og at kilden kritiserer Danmarks internationale ageren i vaccinekapløbet. Artiklen har således dansk relevans, hvilket ifølge vores undersøgelse er en typisk karakteristika hos Politiken. Dog har jeg med artiklen også forsøgt at bryde med undersøgelsens findings, i det at COVID-19 situationen beskrives i et land, som ifølge opgavens undersøgelse ellers ikke er blevet dækket meget i medierne. Artiklen er på 2395 tegn inkl. mellemrum.

Humanitær rådgiver hos Røde Kors: Fattige lande står tilbage uden vacciner, fordi rige lande hamstrer

Af Melissa Elsborg

Mens danskerne fejrer en aftagende epidemi, venter sundhedsmyndighederne i udviklingslande desperat på at få andel i vaccinerne. Humanitær rådgiver for Dansk Røde Kors kritiserer rige lande for at hamstre, og mener, at vi skal blive bedre til at dele vaccinerne med verdens sårbare.

I Danmark er vaccinationsraten og sommerhumøret stigende for hver dag. Næsten halvdelen af danskerne har nemlig modtaget første stik mod Covid-19, og tidligere på ugen blev det fra en smilende sundhedsminister meddelt, at vi har en aftagende epidemi. Desværre står den danske sommeridyl i stærk kontrast til de fleste lavindkomstlande. Her har nemlig kun 0,8 procent modtaget første dosis.

Et af disse lande er kriseramte Libanon, hvorfra humanitære rådgiver for Dansk Røde Kors Pie Meulenkamp netop er hjemvendt. Hun beretter om store hvide vaccinationstelte uden mennesker i nærheden. Landet står nemlig sidst i køen til vaccinerne, mens lande som Danmark og USA opkøber langt flere vacciner end de har brug for.

“Velstillede lande har haft råd til at betale ved kasse 1, og mange har derfor forudbestilt langt flere vacciner end de har brug for. Der hamstres, og lavindkomstlandene må gennemrode de tomme hylder for rester”, fortæller hun.

Ifølge Pie Meulenkamp er situationen i Libanon et billede på et generelt problem, hvor lavindkomstlande ikke får adgang til vaccinerne, selvom de akut har brug for dem.

“Libanon kan ikke klare endnu en lockdown. Det er altbetydende for et land som Libanon at få sine borgere vaccineret hurtigst muligt for at undgå et totalt kollaps. Det samme gælder næsten samtlige lavindkomstlande”, fortæller Pie Meulenkamp.

At få vaccineret verdens mest udsatte er, ifølge Pie Meulenkamp, en global opgave. Hun påpeger, at pandemien ikke vil slutte, før alle er med. “Corona er et globalt problem, som skal løses globalt. Alle skal vaccineres”, fortæller hun.

Faktaboks:

LIBANON: I Libanon var corona dråben i et allerede fyldt glas. Landet har længe været i krise, hvilket kulminerede i sommers, da et lager med eksplosivt materiale eksploderede på Beirut havn. Eksplosionen efterlod mindst 200 døde, 7000 sårede og en hovedstad i ruiner. I dag, 10 måneder senere, er byen stadig ikke genopbygget primært på grund af corona og et efterfølgende økonomisk kollaps.